

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ que เข้าศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**English Proficiency of the First-Year Students Enrolled in 2007
at Mahachulalongkornrajavidyalaya University**

โดย

นายจ้านงค์ ปุฒาลา

นายสุรียาวุช สุวรรณบุบผา

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU. RS 610650028

Research Title : English Proficiency of the First-Year Students
Enrolled in 2007 at
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Researchers : Mr. Chamnong Puphala and
Mr.Suriyawuth Suwannabubpha

Department : School of Foreign Languages,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Nakhon Ratchasima Campus

Fiscal Year : 2007/2550

Research Scholarship Sponsor : Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the English proficiency of the first-year students on four skills: reading, semi-writing, semi-speaking, and vocabulary; and 2) to compare the level of English proficiency among the first-year students with various background in terms of age, faculty, educational qualification, and Institution type.

The population was the first-year students enrolled in the first semester of the academic year 2007 at Mahachulalongkornrajavidyalaya University (MCU). 1,336 students were randomly selected as samples using stratified sampling technique. The samples consisted of 280 students from MCU, 436 students from MCU's campuses, 320 students from MCU's colleges, and 300 students from MCU's classrooms. Most of the samples were Buddhist monks (93%), the others were laypersons (7%). For data collection, the test of English proficiency was administered to the samples within the first three weeks of the semester 1/2007 using the English Proficiency Test developed in this research study. The statistics used to analyze data were mean, SD, max., min., skewness, kurtosis, t-test, and ANOVA.

The results were summarized as follows:

1. In general, students' English proficiency on reading, semi-writing, semi-speaking, and vocabulary was low.

2. English proficiency of students with different background was the followings:

2.1 Students with different ages did not show the significant differences of English proficiency.

2.2 Students of different faculties had significant differences of English proficiency at the 0.01 level. Students of Buddhism gained higher mean scores than those of Education and Social Sciences. Humanities students also received higher mean scores than those of Education and Social Sciences.

2.3 Students with different educational qualifications showed significant differences of English proficiency at the 0.05 level. Students who had certificate of upper secondary school (Matthayomsuksa 6) obtained higher mean scores than those who had equivalent certificate of upper secondary school.

2.4 Students who graduated from different types of institution also showed significant differences of English proficiency at the 0.01 level. Students who graduated from secondary schools and vocational schools received higher mean scores than those who graduated from non-formal education centers (ko so no). In addition, students who graduated from MCU with the certificate for Sangha Administration gained higher mean scores than those who graduated from the non-formal education centers.

กิตติกรรมประกาศ

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่าน
ผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิตทุกคณะ ที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัย
และจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่ในแต่ละสถาบันทั้ง
ส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการสอบ
วัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อเก็บข้อมูลด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีประกอบไป
ด้วย รศ.ดร.คณิต ไช้มุกด์, อ.ดร.ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์, และ อ.ดร.สิรินทร ศรีโพธิ์ ที่ได้กรุณา
ให้ข้อเสนอแนะและช่วยเหลือในด้านคุณภาพแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษและด้านสถิติ
สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตลอดจนคณาจารย์
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย รวมถึงท่านผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาอ่านงานวิจัยนี้
และให้คำแนะนำเพื่อให้การจัดทำรายงานการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นายจันทก ฟูผลา และคณะ

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ชื่อรายงานการวิจัย : ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ que เข้าศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้วิจัย : นายจ่านงค์ ปุฒาลา และนายสุรียาวัช สุวรรณบุบผา

ส่วนงาน : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา

ปีงบประมาณ : ๒๕๕๐

ทุนอุดหนุนการวิจัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือ ๑) เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ que เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ใน ๔ ทักษะ ได้แก่ การอ่าน, การเขียน (โดยอ้อม), การพูด (โดยอ้อม), และคำศัพท์ และ ๒) เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ que เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกันในด้านอายุ, คณะ, วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ, และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตใหม่ ชั้นปีที่ ๑ ที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งสุ่มมาเป็นตัวอย่างจำนวน ๑,๓๓๖ รูป/คน โดยสุ่มมาจากส่วนกลาง ๒๘๐ รูป/คน วิทยาเขต ๕๓๖ รูป/คน วิทยาลัยสงฆ์ ๓๒๐ รูป/คน และห้องเรียน ๓๐๐ รูป/คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบรรพชิต (ร้อยละ ๕๓) นอกนั้นเป็นฆราวาส (ร้อยละ ๓) เก็บข้อมูลด้วยการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบวัดที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ภายใน ๑ สัปดาห์แรกหลังจากเปิดภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ความเบ้ ความโด่ง การทดสอบที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. นิสิตมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน(โดยอ้อม) การพูด(โดยอ้อม) และคำศัพท์ อยู่ในระดับต่ำ
๒. นิสิตที่มีภูมิหลังต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้
 - ๒.๑ ภูมิหลังด้านอายุ
นิสิตที่มีอายุต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

๒.๒ ภูมิหลังด้านคณะ

นิติตที่มีสังกัดคณะต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ภายหลังพบว่า นิติตคณะพุทธศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิติตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ส่วนนิติตคณะมนุษยศาสตร์ก็เช่นเดียวกันคือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิติตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์

๒.๓ ภูมิหลังด้านวุฒิการศึกษาที่ใช้เข้าศึกษาต่อ

นิติตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยนิติตที่มีวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิติตที่มีวุฒิเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖

๒.๔ ภูมิหลังด้านประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

นิติตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาต่างประเภทกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ภายหลังพบว่า กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และยังพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (สำหรับวุฒิ ปบส.) ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๒
๑.๓ ขอบเขตการวิจัย.....	๒
๑.๔ ข้อตกลงเบื้องต้น.....	๒
๑.๕ ข้อจำกัดในการวิจัย.....	๓
๑.๖ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	๓
๑.๗ ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย.....	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๕
๒.๑ วิธีการทดสอบทางภาษา.....	๕
๒.๒ หลักการสร้างแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ.....	๑๑
๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๑๕
๓.๑ รูปแบบการวิจัย.....	๑๕
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๑๕
๓.๓ เครื่องมือการวิจัย.....	๑๕
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๑๗
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๑๗
บทที่ ๔ ผลการวิจัย.....	๒๐
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐.....	๒๐

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกัน.....	๒๑
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	๒๖
๕.๑ สรุปผลการวิจัย.....	๒๖
๕.๒ อภิปราย.....	๒๘
๕.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๓๐
บรรณานุกรม.....	๒๕
ภาคผนวก.....	๓๓

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๔	หน้า
๔.๑	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนสอบวัดความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษ..... ๒๑
๔.๒	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน..... ๒๒
๔.๓	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกัน..... ๒๓
๔.๔	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน..... ๒๔
๔.๕	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษา ต่างประเภทกัน..... ๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าชนิดที่เรียกว่าไร้พรมแดนโดยอาศัยเครื่องมือที่สำคัญอันได้แก่ภาษาอังกฤษและความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารในโลกไร้พรมแดนนี้ ด้วยเหตุนี้หลักสูตรปริญญาตรี (พุทธศาสตรบัณฑิต) ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจึงได้กำหนดให้นิสิตทุกคนเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานใน ๓ รายวิชาคือ ภาษาอังกฤษ ๑, ๒ และ ๓ ในชั้นปีที่ ๑ และ ๒ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษอันจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และวิชาการทางพระพุทธศาสนาในระหว่างการศึกษาตลอดหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้เปิดดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต ที่มีการปรับปรุงล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ อย่างไรก็ตาม จากข้อสังเกตของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีต่อพื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นับตั้งแต่รุ่นปี ๒๕๓๖ จนถึงปัจจุบัน พบว่า นิสิตมีพื้นฐานแตกต่างกันมากซึ่งอาจส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้

การดำเนินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขาดข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตในด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าศึกษาใหม่ในแต่ละปีการศึกษารวมถึงขาดเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานในการสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตที่เข้ามาศึกษาในแต่ละรุ่นปีการศึกษา เป็นเหตุให้ผู้สอนไม่มีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านภาพรวมเกี่ยวกับพื้นฐานภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายหรือจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดกลุ่มหรือแบ่งห้องเรียนตามพื้นฐานภาษาอังกฤษ การจัดสอนเสริม และการจัดทำสื่อการเรียนการสอนหรือเอกสารประกอบการสอน เป็นต้น

ดังนั้น สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นแรงจูงใจให้คณะผู้วิจัยสนใจในการศึกษาความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ นี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ใน ๔ ทักษะ ได้แก่

- ๑.๒.๑.๑ การอ่าน
- ๑.๒.๑.๒ การเขียน (โดยอ้อม)
- ๑.๒.๑.๓ การพูด (โดยอ้อม)
- ๑.๒.๑.๔ คำศัพท์

๑.๒.๒. เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกันในด้านต่อไปนี้

- ๑.๒.๒.๑ อายุ
- ๑.๒.๒.๒ คณะ
- ๑.๒.๒.๓ วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ
- ๑.๒.๒.๔ ประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำในลักษณะการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ มีประชากรเป้าหมายคือ นิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมีหน่วยงานภายในประกอบไปด้วย ส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน และมีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

๑.๓.๑ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในด้านความสามารถในการอ่าน การเขียน (โดยอ้อม) การพูด (โดยอ้อม) และคำศัพท์

๑.๓.๒ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ภูมิหลังบางประการของนิสิตที่เข้าศึกษาใหม่ประกอบไปด้วย อายุ คณะ วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ และประเภทโรงเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑.๔ ข้อตกลงเบื้องต้น

- ๑.๔.๑ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๐ คือคะแนนที่ได้จากการสอบโดยใช้แบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

(English Proficiency Test) ซึ่งจัดสอบภายใน ๑ สัปดาห์แรกแห่งการเปิดภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

๑. ในระหว่างและก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มีเหตุการณ์ที่กระตุ้น ส่งเสริม หรือ ทุจริตเพื่อให้นิสิตทำคะแนนสอบได้สูง
๒. การทดสอบความรู้พื้นฐานมุ่งวัดความรู้ในด้านความสามารถในการอ่าน การเขียน (โดยอ้อม) การพูด (โดยอ้อม) และคำศัพท์ ไม่มีการวัดทักษะการฟัง

๑.๕ ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้แต่งตั้งผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่ (ส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน) เพื่อดำเนินการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการสอบวัดทีละห้องตามโอกาสที่เหมาะสมภายใน ๑ สัปดาห์แรกหลังเปิดเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ก่อนดำเนินการสอบ ผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่ที่มีการนัดหมายและแนะนำกลุ่มตัวอย่างในเบื้องต้น ถึงกระนั้น ก็ยังมีนิสิตที่ขาดสอบเนื่องด้วยไม่มาเรียน แต่นิสิตที่ขาดเรียนนั้นเป็นส่วนน้อย นิสิตที่ขาดเรียนดังกล่าวจึงมิได้นำมาพิจารณาในการวิเคราะห์ข้อมูล และในการศึกษาครั้งนี้ ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตชาวไทยและชาวต่างประเทศ วุฒิกิจการศึกษานิสิตต่างประเทศจึงจัดอยู่ในกลุ่มชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ เพราะนิสิตเหล่านั้นได้ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ อนึ่ง สำหรับนิสิตชาวไทย สถานศึกษาสามัญศึกษาถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับสายอาชีวศึกษา เพราะเป็นการศึกษาตามปกติตามระบบการศึกษาของไทยซึ่งมีวิชาพื้นฐานที่บังคับให้เรียนเหมือนกัน

๑.๖ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่าน การเขียน การพูด และความเข้าใจคำศัพท์

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการระบุหัวข้อเรื่องที่อ่าน หาใจความสำคัญ หาข้อมูลเฉพาะและข้อมูลโดยละเอียด หาคำที่สรรพนามอ้างอิงถึง และตีความจากเรื่องที่อ่านได้

ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้หลักภาษาในการเขียนประโยค โดยสามารถระบุประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์สำหรับการเขียนได้

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำพูดให้เหมาะสมกับบริบทหรือเหตุการณ์ตามหน้าที่ทางภาษา

ความเข้าใจคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการระบุความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยข้อมูลสนับสนุนจากบริบทได้

๑.๗ ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย

๑.๗.๑ ได้แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพดี

๑.๗.๒ ได้แนวทางเพื่อจัดเตรียมแผนการสอนของคณาจารย์สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

๑.๗.๓ ได้แนวทางเพื่อจัดกลุ่มเรียนหรือแบ่งห้องเรียนตามพื้นฐานภาษาอังกฤษของพระนิสิต

๑.๗.๔ ได้แนวทางในการจัดทำชุดสื่อสอนเสริม (Remedial Package) สำหรับให้พระนิสิตเรียนด้วยตนเอง

๑.๗.๕ ได้แนวทางเพื่อการจัดสอนเสริม (Remedial Instruction) เพื่อเสริมทักษะที่ขาดให้แก่พระนิสิต

๑.๗.๖ ได้แนวทางในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาต่างประเทศ

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการศึกษา ดังนี้

๑. วิธีการทดสอบทางภาษา
๒. หลักการสร้างแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ
๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ วิธีการทดสอบทางภาษา

นักวิชาการทางการทดสอบภาษาจำแนกวิธีการทดสอบทางภาษาออกเป็นแบบต่างๆ ไว้ดังต่อไปนี้ (Valette, ๑๙๗๘)¹

๑. แบบทดสอบจุดภาษา (discrete-point tests) ได้แก่ การฟังและการอ่านเพื่อความเข้าใจ มุ่งที่จะวัดส่วนประกอบย่อยของภาษา พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบ โครงสร้าง และภาษาศาสตร์แบบเปรียบเทียบ จิตวิทยาแบบพฤติกรรมศาสตร์ และวิธีการเรียนการสอนแบบ Audiolingual ใช้วัดความรู้ศัพท์ จุดต่างๆ ของไวยากรณ์ภาษา จำแนกเสียงต่างๆ ของภาษา สามารถใช้วินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียน

๒. แบบทดสอบทักษะเดี่ยว (single-skill tests) มุ่งวัดทักษะใดทักษะหนึ่งทางภาษา เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน อาจใช้วิธีสอบได้ทั้งแบบปรนัยและอัตนัย

๓. แบบทดสอบทักษะรวม (global tests) แบบทดสอบทักษะรวม ประกอบด้วย ข้อทดสอบแบบ cloze และเขียนตามคำบอก (dictation) (Valette, ๑๙๗๘)²

- ๓.๑ แบบทดสอบ cloze เป็นแบบทดสอบความเข้าใจเนื้อความ ใช้เนื้อความที่มีความสมบูรณ์ในตนเอง ในด้านใจความสำคัญและท้องเรื่อง และละคำที่ ๕ หรือ ๗

¹ Valette, R.M. "Objective Evaluation and Transparency." In R. Freudenstein (ed.) **Language Learning: Individual Needs, Interdisciplinary Co-operation, Bi-and Multilingualism.** Brussels: Didier, 1978.

² _____ "Objective Evaluation and Transparency." In R. Freudenstein (ed.) **Language Learning: Individual Needs, Interdisciplinary Co-operation, Bi-and Multilingualism.** Brussels: Didier, 1978.

หรือ ๑๐ ไร่อย่างมีระบบเพื่อให้ผู้สอบเติมคำด้วยตนเอง ในการทำสอบแบบ cloze ผู้สอบต้องใช้ความรู้ศัพท์ไวยากรณ์ บริบทของการใช้ภาษา และในบางครั้งบริบททางสังคม ตลอดจนความสามารถสะกดตัวและเขียนได้ถูกต้อง

- ๓.๒ แบบทดสอบเขียนตามคำบอก ทดสอบทักษะฟังและเขียนให้ผู้ฟังต้องตามคำบอก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเนื้อหาภาษา ไวยากรณ์ และการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แบบทดสอบเขียนตามคำบอก มีเขียนแบบเต็ม คือ ผู้สอบต้องเขียนคำบอกทั้งเนื้อความ และแบบเขียนตามคำบอกเป็นบางส่วน (partial dictation) คือ มีการให้ข้อความส่วนใหญ่ไว้ ละเว้นไว้เฉพาะประโยค วลี หรือข้อความที่จะให้เติมตามคำบอก

นอกจากแบบทดสอบทั้งสองชนิดข้างต้นนี้แล้ว แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา(functional tests) ก็อาจจะจัดเข้าอยู่ในประเภททักษะรวม

- ๓.๓ แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา มีการถามเกี่ยวกับทำเนียบภาษา ซึ่งเป็นการ วัดความรู้ทางสังคมวิทยาของการใช้ภาษา ตามหน้าที่ของภาษา เช่น ข้อความ นั้นๆ เป็นคำถาม คำทักทาย คำขอร้อง คำสั่ง หรือเนื้อหาภาษาที่สอบเป็นบท สวด รายงาน บทวิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ

๔. แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (integrative tests) เป็นแบบทดสอบบูรณาการมุ่งวัดการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีทั้งการสื่อสารและการรับสารทางภาษา การทดสอบจะกำหนดให้ผู้สื่อสารภาษาซึ่งเป็นสารของตนเอง (sender) หรือผู้สื่อสาร ของผู้อื่น เช่น โฆษก (addresser) และผู้รับสารที่สื่อมาถึงตนเอง (receiver) หรือผู้ที่รับสารที่ส่งมายังส่วนรวม เช่น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือ ผู้ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ (addresser)

๕. แบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (pragmatic tests) เป็นการทดลองการใช้ภาษาโดยใช้พารามิเตอร์ทางสังคมและจิตวิทยาของการใช้ภาษาตัวอย่าง พารามิเตอร์ของข้อทดสอบการใช้ภาษาแบบปฏิบัตินิยม

เหตุการณ์	: การซื้อของ (shopping)	
หน้าที่ของภาษา	: ตกลง/ไม่ตกลง (agreeing/disagreeing)	
กิจกรรม	: ไปรับเพื่อน	
ทักษะมาลา	: การรับสารและการสื่อสาร	
หน้าที่ของภาษา (language function)		ลีลา/น้ำเสียงของภาษา (tone)
ทักทาย (ส่งสาร)		ฉันทมิตร
แนะนำ (ส่งสาร)		สนิทสนม ฉันทมิตร

ไม่ตกลง (ส่งสาร)	อดทน	ฉันทมิตร
ตกลง (ส่งสาร)	เชิญชวน	เย็นขอ
ชักชวน (รับสาร)	สนิทสนม	ใครรู้
ตกลง (รับสาร)	ประหม่า	

๕.๑ ชนิดของแบบทดสอบปฏิบัตินิยม

ตามทฤษฎีปฏิบัตินิยมที่เรียกว่า ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานะแวดล้อมในสังคม เช่น บทบาท ฐานะของบุคคล สภาพของจิตใจ วัฒนธรรมและคิดว่าภาษานั้นไม่สามารถแยกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างอิสระ ภาษามักมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตามกาลเวลา ดังนั้น แบบทดสอบปฏิบัตินิยม จะทดสอบทักษะรวมของภาษาหลายๆ ด้าน integrated จะทดสอบในระดับมหภาษา ไม่ใช่สอบส่วนย่อยระดับจุลภาษา (discrete point) โดยใช้ discrete point test เพราะจุดประสงค์ของการสอบแบบนี้ มุ่งวัดจุดย่อยของการใช้ภาษา เช่น ศัพท์ ไวยากรณ์ จุดใดจุดหนึ่งเท่านั้น การที่ผู้เรียนประสบผลสัมฤทธิ์ในการสอบแบบจุลภาษา มิใช่หมายความว่า เขาจะประสบผลสัมฤทธิ์ในการสอบระดับมหภาษา แต่การที่ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการสอบระดับมหภาษา (โดยใช้ global test หรือ integrative test) ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ผลในการสอบระดับจุลภาษาอย่างแน่นอน

ด้วยเหตุนี้ pragmatic test จะมีลักษณะคล้ายคลึงแบบทดสอบรวมสรุป (wholistic test หรือ integrative test หรือ global test) เป็นแบบทดสอบวัดการแสดงออก (production) ทั้งการพูดและการเขียน

๕.๒ ข้อดีของ Pragmatic test

๑. สามารถทดสอบภาษาหลายๆ ด้านรวมกันทั้งฟัง พูด อ่านและเขียนที่ใช้ในการสื่อสาร
๒. สามารถทดสอบเกี่ยวกับการสังเคราะห์ภาษา (synthesis) เช่น การแปลและการเขียนเรียงความ
๓. เน้นหนักในการทดสอบภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จากการฟังบทสนทนา นักเรียนมีความสามารถฟัง ระดับการสื่อสาร และวิพากษ์วิจารณ์ สามารถปฏิบัติตนถูกต้องในแง่การสื่อสารได้
๔. ใช้ทดสอบความสามารถของการสื่อสาร เช่น การพูด การเขียน ทดสอบว่า ผู้เข้าสอบมีสรรถวิสัยทางการสื่อสารหรือไม่ จากการใช้เทคนิควิธีถาม-ตอบ ฯลฯ
๕. สามารถประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนเพื่อช่วยเหลือในส่วนที่บกพร่อง หรือเพื่อสอนซ่อมเสริม และอีกประการหนึ่ง เป็นการปรับปรุงการสอนของครูด้วย

- ๖. สามารถนำไปปรับใช้ในการทดสอบภาษาทุกระดับชั้น
- ๗. เป็นข้อสอบที่วัดความสามารถทางภาษา ได้อย่างแท้จริง และมีความเชื่อมั่นสูง เช่น โคลซ

๕.๓ ข้อจำกัดแบบทดสอบปฏิบัตินิยม

ถึงแม้ว่า จะมีข้อดีอยู่มาก แต่บททดสอบปฏิบัตินิยม ก็มีข้อจำกัด ดังนี้

๑. มีความเป็นอัตนัยสูง ข้อทดสอบบางประเภท เช่น การเล่าเรื่อง (narration) การแปล (translation) การสัมภาษณ์ การเขียนเรียงความมีค่าความเที่ยงและความตรงต่ำ ทำให้ไม่เป็นที่นิยมใช้มากนัก

๒. ครูต้องเป็นผู้มีความรู้ทฤษฎีปฏิบัตินิยมเป็นอย่างดี และตลอดจนมีความรู้ทางจิตวิทยา และภาษาศาสตร์เชิงสังคมด้วย ซึ่งความรู้ดังกล่าวยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก จึงมีคนไม่เข้าใจ และไม่นิยมใช้มาก

๓. ใช้เวลาในการสร้างข้อสอบนาน และบางประเภทก็ใช้เวลาตรวจคำตอบด้วย เช่น การเขียนเรียงความ

๔. ข้อสอบโคลซ ส่วนใหญ่ยาก นักเรียนทำไม่ค่อยได้ ได้คะแนนน้อย ทำให้เกิดความท้อถอยในการเรียนภาษา

๖. แบบทดสอบวัดตรง (direct tests) แบบวัดอ้อม (indirect tests) และแบบวัดกึ่งตรง (semi-direct tests)

Underhill (๑๙๘๒) ได้จำแนกแบบทดสอบภาษาออกเป็น ๓ แบบ ดังนี้

๖.๑ แบบวัดตรง เป็นการวัดการสื่อสารที่แท้จริง เช่น การเขียนและการพูด

๖.๒ แบบทดสอบกึ่งตรง จะกำหนดการตอบของผู้ทำสอบ เช่น ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับภาพแทนการพูดสนทนากัน หรือการเขียนอธิบายภาพโดยใช้เพียงประโยคเดียว หรือข้อความสั้นๆ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการวัดไว้แน่นอน

๖.๓ แบบทดสอบแบบวัดอ้อม โดยการใช้การแปรการใช้ภาษาในรูปแบบสื่อเป็นรูปปรับสารแทน เช่น แบบทดสอบ Test of English for International Communications (TOEIC) ซึ่งสร้างขึ้นโดย ETS ในสหรัฐอเมริกา ข้อทดสอบนี้เป็นเลือกตอบ วัดการฟัง และการอ่าน แต่ ETS ให้ความหมายคะแนน โดยใช้ทักษะพูดและเขียน โดยการทดลองหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ TOEIC กับการพูด และการเขียนพบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ $r = .๘๓$ จึงสรุปว่า

คะแนนที่ได้จากการฟัง-อ่าน แบบวัดอ้อม สามารถทำนายความสามารถในการพูด-การเขียน แบบวัดตรงได้ (N. Underhill, ๑๙๘๒)³

ข้อดีของแบบทดสอบกึ่งตรงและแบบวัดอ้อม

๑. ในการสอบแบบวัดตรง ซึ่งอาจเป็นแบบตัวต่อตัว (face-to-face) ผู้สอบอาจประหม่าตกใจ และผู้ให้คะแนนหรือสัมภาษณ์ ก็อาจเกิดความเครียดทำให้การตอบและให้คะแนนขาดความเที่ยง ดังนั้น ถ้าต้องสอบคนเป็นจำนวนมาก ควรใช้แบบวัดอ้อมหรือแบบกึ่งตรง

๒. ในการสอบสัมฤทธิ์ผล การใช้แบบทดสอบวัดกึ่งตรง จะควบคุมการตอบของผู้เรียน ทำให้สามารถวัดได้ตรงตามหลักสูตร ในขณะที่การใช้แบบวัดอ้อม อาจเหมาะกับการวัดความสามารถในการใช้ภาษาโดยทั่วไปมากกว่าสัมฤทธิ์ผลของการเรียนการสอน

๓. แบบทดสอบวัดกึ่งตรงและแบบวัดอ้อม มีความสะดวกในการใช้ และมักมีค่าความเที่ยงสูง

ข้อดีแบบทดสอบวัดตรง

๑. ดีกว่า เพราะวัดตามสภาพการใช้ภาษาอย่างแท้จริง

๒. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดตรงและแบบวัดอ้อมนั้น ถึงแม้ว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าพิจารณาจากการใช้เหตุผลและความสมจริงแล้ว การตีความว่าสามารถใช้แทนกันได้อาจไม่เป็นที่ยอมรับ

๓. อาจเกิดการแลกเปลี่ยน (trade-off) ได้ระหว่างค่าความตรงกับค่าความเที่ยง เพราะแบบวัดตรงมีความตรงแบบประจักษ์ แบบเนื้อหา และแบบทฤษฎีสูง ถึงแม้จะขาดความเที่ยงตามแบบประเพณีนิยม

๔. ในสภาพปกติ และใช้ผู้ที่ให้คะแนนหลายคน ที่ได้ผ่านการอบรมวิธีตรวจแล้ว การตรวจแบบทดสอบวัดความตรงมีความเที่ยงสูง

๖. แบบทดสอบเลือกตอบ และแบบทดสอบให้คำตอบ (selection and supply tests)

๖.๑ แบบเลือกตอบ เป็นการวัดแบบปรนัย ซึ่งมีความเที่ยงสูง มีการให้ตัวเลือกให้ผู้สอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องหรือที่ดีที่สุด เพื่อตอบหรือเติมความคำถาม หรือข้อความที่ตั้งปัญหาให้

³ Underhil, N. "The Great Reliability Validity Trade-off : Problems in Assessing the Productive Skills." In J.B. Heaton (ed.) **Language Testing**. Hays, Middx : Modern English Publications, Limited, New Avenue Press, 1982.

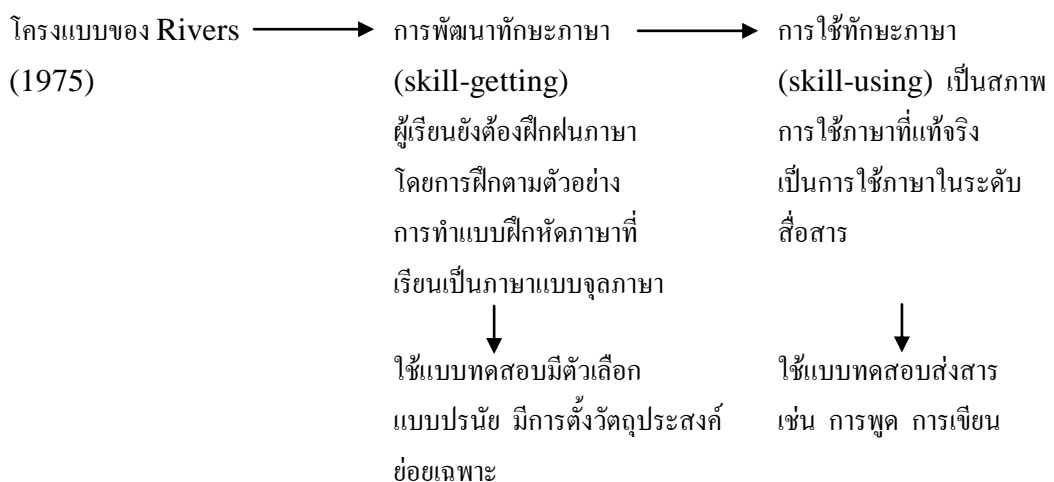
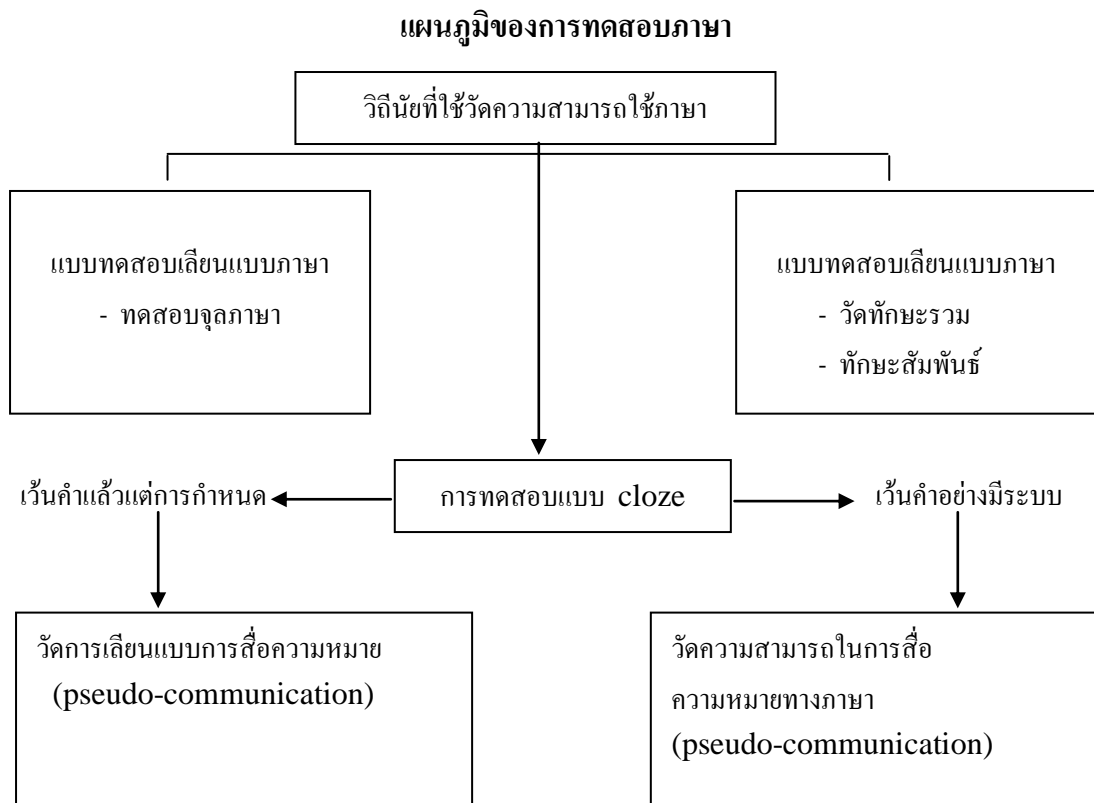
ถูก วิธีสอบมักเป็นแบบมีตัวเลือก ๓,๔,๕ ตัว ตามแต่ระดับผู้สอบ และความซับซ้อนของข้อคำถาม หรือปัญหา หรือเป็นแบบจริง/เท็จ ถูก/ผิด ให้เลือกตอบ และอาจเป็นแบบให้จับคู่

๓.๒ แบบให้คำตอบ เป็นแบบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ โดยการเติมคำ วลี ประโยค ข้อความ หรือการเขียนเรียงความ เขียนจดหมาย หรือผู้สอบต้องพูดตอบ เช่น ตอบคำถามในการสัมภาษณ์ ต้องกล่าวรายงาน ต้องพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น เป็นการวัดความสามารถในการสื่อสาร หรือการวัดแบบวัดตรง

๘. แบบทดสอบภาษาที่แท้จริง และแบบทดสอบเลียนแบบภาษา

(language tests and language like tests)

A.E.G. Pilliner (๑๙๕๗) ได้ระบุวิธีการทดสอบภาษาไว้เป็น ๒ แบบ ซึ่งจะได้เสนอในแผนภูมิ

๕. แบบทดสอบจัดระดับตามวัตถุประสงค์ (objective-graded tests)

Buckby (๑๙๘๑) แห่งมหาวิทยาลัย York ในสหราชอาณาจักร ได้กำหนดหลักการของการทดสอบจัดระดับตามวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

๑. เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสาร เช่น การพูด
๒. มีการกำหนดสถานการณ์สำหรับผู้สอบแสดงความสามารถในการสื่อสารไว้หลายๆ สถานการณ์
 ๑. สถานการณ์ที่กำหนดเป็นไปตามวัตถุประสงค์เชิงหน้าที่ (functional objectives) เช่น ระบุว่าผู้สอบต้องแสดงความสามารถสื่อความหมายในการถามเกี่ยวกับเวลา ระยะทาง ที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ ได้
 ๔. วัตถุประสงค์ในการสื่อภาษานี้มีความยากง่ายและซับซ้อนขึ้นไปตามลำดับ
 ๕. ผู้สอบจะถูกกำหนดระดับความสามารถในการสื่อสารจากผลของการแสดงความสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น เป็นระดับ ๑ ระดับ ๒ และจะได้รับการกำหนดระดับเมื่อเขาได้แสดงความสามารถสูงสุดของเขา เช่น เป็นระดับ ๑ แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์สำหรับความสามารถระดับ ๔ เป็นต้น
๖. การทดสอบแบบนี้เป็นการวัดความสามารถรายบุคคลและจัดระดับเป็นรายบุคคล จึงมีลักษณะเป็น tailored testing คือ ใช้สำหรับนักเรียนแต่ละคนที่ผ่านการทดสอบ

๒.๒ หลักการสร้างแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

แบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษคือ แบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดความสามารถของบุคคลเพื่อคัดเลือก (Selection) หรือจำแนกและบรรจุบุคคล (Classification and Placement) (อุทุมพร จามรมาน, ๒๕๓๕)⁴ สำหรับทางด้านการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีประโยชน์มากในการจำแนกและจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและทักษะทางภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกันและช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หลักในการสร้างข้อสอบคือ ทำอย่างไรจึงจะให้ข้อสอบหรือข้อคำถามสะท้อนความจริงของสิ่งที่วัด นั่นคือ ข้อสอบสามารถสะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้ตอบ หรือข้อสอบนี้สะท้อนความรู้ลึกที่แท้จริงของผู้ตอบ หรือข้อสอบนี้สะท้อนทักษะที่แท้จริงของผู้ตอบ โดยในการ

⁴ อุทุมพร จามรมาน. ข้อสอบ: การสร้างและการพัฒนา. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพินนี้พับลิชชิ่ง, ๒๕๓๕.

สร้างข้อสอบนั้น อุทุมพร จามรมาน (๒๕๔๕) ได้เสนอแนวทางการสร้างข้อสอบที่เป็นระบบ โดยอาศัยผู้สร้างที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชา ตลอดจนการวางแผนการออกข้อสอบที่ดี เขียนข้อสอบที่ตรง ตลอดจนตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบแต่ละข้อ

ในการวางแผนการออกข้อสอบที่ดีมีขั้นตอนดังนี้คือ

- ระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ
- ระบุเนื้อหาให้ชัดเจน
- ทำตารางเนื้อหา กับจุดมุ่งหมายในการทดสอบ
- กำหนดน้ำหนัก
- กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม
- กำหนดเวลาสอบ
- กำหนดจำนวนข้อสอบหรือคะแนน
- เขียนข้อสอบ
- ตรวจสอบข้อสอบที่เขียนขึ้น
- ทดลองใช้ แก้ไข ปรับปรุง

นอกจากนี้ ข้อทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ สามารถพัฒนาเป็นข้อทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ตามขั้นตอนทั้ง ๕ ดังต่อไปนี้ (อัจฉรา วงศ์โสธร, ๒๕๔๔)

๑) การวิเคราะห์แบบทดสอบทางสถิติและทางภาษา

- ค่าความจริง (validity)
- ค่าความเที่ยง (reliability)
- ความสะดวกในการใช้ (practicality)
- ค่าอำนาจจำแนก (discrimination index)
- ค่าความยากง่าย (difficulty level)

๒) การปรับปรุงข้อทดสอบ

- ทางสถิติ
- ทางภาษา

๓) การนำมาทดลองสอบเพื่อตรวจสอบความเป็นมาตรฐาน

๔) การนำเก็บเข้าธนาคารข้อสอบเพื่อนำออกไปใช้ต่อไป

๕) การเพิ่มพูนข้อทดสอบมาตรฐานในธนาคารข้อทดสอบ

หลังจากทำการวิเคราะห์แบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว หากปรากฏว่าข้อทดสอบไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน สามารถปรับปรุงได้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

- ๑) ทำให้ยากขึ้น
- ๒) ทำให้ง่ายลง
- ๓) ทำให้จำแนกคนเก่งออกจากคนอ่อนได้

วิธีการปรับปรุงทำได้โดย

- ๑) วิธีการทางสถิติ
- ๒) วิธีการปรับปรุงภาษาที่ใช้

ในการปรับปรุงนั้น สามารถทำได้กับ

- ๑) ตัวข้อทดสอบ (stem)
- ๒) ตัวลวง (distractor)
- ๓) ตัวเลือกที่ถูก (key)

ในบางครั้ง ผู้ออกข้อทดสอบออกให้มากข้อเกินกว่าที่ต้องการไว้ สำหรับการปรับปรุงจึงอาจตัดข้อที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ออกไปโดยที่ยังมีเนื้อหาที่ทดสอบครบ

ข้อสอบที่ปรับปรุงแล้ว ควรนำไปทดลองสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบว่า การปรับปรุงทำให้ค่าสถิติเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่ ทำได้ตามเกณฑ์ก็สามารถนำไปใช้ในธนาคารทดสอบไว้เพื่อการนำออกมาใช้ต่อไป

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเป็นการสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จัดสอบให้กับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ทุกคณะก่อนจะเปิดดำเนินการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ ๑ ดังเช่นการศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีรุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๑ ของ ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (๒๕๔๑)⁵ ซึ่งได้วิเคราะห์แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนาขึ้นโดยอาศัยผลการสอบของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๑ มาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบและเปรียบเทียบพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่าง ๆ แยกต่างกัน พร้อมทั้งหาความสัมพันธ์กับผลคะแนนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยใช้แบบทดสอบกลาง และหาความสัมพันธ์กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวัดพื้นฐานมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถชี้ให้เห็นถึงพื้นฐานภาษาอังกฤษของ

⁵ ไทย ทิพย์สุวรรณกุล, บรรเจิด จงอภิรัตนกุล, พะยอม ก้อนในเมือง, และสิริพร ศิริมาลย์.

การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา, ๒๕๔๑.

นักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พร้อมกันนี้คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษยังมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในระดับสูง แต่มีความสัมพันธ์กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลายในระดับต่ำ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ บรรเจิด จงอภิตนกุล ได้ทำการศึกษาอีกครั้ง โดยศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๒ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับปีที่ผ่านมา ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษมีคุณภาพดี มีมาตรฐานเทียบเคียงได้กับแบบทดสอบมาตรฐานของ ส.ก.อ. และแบบทดสอบสามารถแสดงให้เห็นพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกันได้

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาถึงประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกลุ่มผู้เรียนตามพื้นฐานภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่ม ซึ่งในเรื่องนี้ ศิริลักษณ์ อุสาหะ (๒๕๔๓) ได้ศึกษาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีการเกษตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่า แบบสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดกลุ่มผู้เรียนอย่างถูกต้อง

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Design) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของประชากรเป้าหมายคือ นิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมีส่วนงานภายในประกอบไปด้วย ส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลเพียงครั้งเดียวภายใน ๓ สัปดาห์แรกแห่งการเปิดภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์หาข้อสรุป

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตใหม่ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมีประมาณ ๓,๐๐๐ รูป/คน แบ่งเป็นนิสิตในส่วนกลางประมาณ ๔๖๐ รูป/คน วิทยาเขตประมาณ ๑,๓๐๐ รูป/คน วิทยาลัยสงฆ์ประมาณ ๖๐๐ รูป/คน และห้องเรียนประมาณ ๖๔๐ รูป/คน

ตัวอย่างในการศึกษานี้มีจำนวน ๑,๓๓๖ รูป/คน โดยสุ่มจากส่วนกลาง ๒๕๔ รูป/คน วิทยาเขต ๔๘๘ รูป/คน วิทยาลัยสงฆ์ ๓๒๐ รูป/คน และห้องเรียน ๒๖๔ รูป/คน โดยจำนวนตัวอย่างที่ได้จากแต่ละส่วนงานของมหาวิทยาลัยนั้นมากกว่าจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่คำนวณด้วยสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ ที่มีค่าความคลาดเคลื่อน (e) ร้อยละ ๕ ซึ่งมีผลการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางข้างล่างนี้

ส่วนงาน	ประชากร (โดยประมาณ)	ขนาดตัวอย่าง (ยามานะ)	ตัวอย่างที่สุ่มได้จริง
ส่วนกลาง	๔๖๐	๒๑๔	๒๕๔
วิทยาเขต	๑,๓๐๐	๓๐๖	๔๘๘
วิทยาลัยสงฆ์	๖๐๐	๒๔๐	๓๒๐
ห้องเรียน	๖๔๐	๒๔๓	๒๖๔
รวม	๓,๐๐๐	๑,๐๐๓	๑,๓๓๖

ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของยามานะ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อน ในที่นี้ใช้ร้อยละ ๕ (๐.๐๕)

แทนค่าในสูตรเพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของนิสิตจากส่วนกลาง จะได้

$$n = \frac{460}{1 + 460(0.05)^2}$$

$$n = 213.95 (\approx 214)$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของนิสิตส่วนกลางมีจำนวน ๒๑๔ รูป/คน

สำหรับส่วนงานที่เหลือก็แทนค่าเช่นเดียวกันนี้

ในการสุมนิสิต ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยแบ่งนิสิตออกเป็น ๔ ชั้นคือ ส่วนกลาง (๑ แห่ง), วิทยาเขต (๑๐ แห่ง), วิทยาลัยสงฆ์ (๕ แห่ง) และห้องเรียน (๑๑ แห่ง) จากนั้นสุ่มอย่างง่ายเป็นส่วนงานตามสัดส่วน ผลการสุ่มปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ส่วนงาน	จำนวน (แห่ง)	จำนวนที่สุ่มมา (แห่ง)	จำนวนตัวอย่างที่ได้ (รูป/คน)
ส่วนกลาง	๑	๑	๒๕๔
วิทยาเขต	๑๐	๘	๔๕๘
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๕	๓๒๐
ห้องเรียน	๑๑	๕	๒๖๔
รวม	๒๗	๒๓	๑,๓๑๖

ในส่วนของรายชื่อส่วนงานของมหาวิทยาลัยสามารถดูได้ในภาคผนวก

๓.๓ เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือหลักในงานวิจัยนี้คือ แบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Proficiency Test) เป็นแบบทดสอบที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- ๑) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ๒) กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาของแบบทดสอบ ดังนี้

เนื้อหา / วัตถุประสงค์	จำนวนข้อสอบ	ค่าน้ำหนัก
๑. การอ่าน -สามารถระบุหัวข้อเรื่องที่อ่านได้ (๕ ข้อ) -สามารถระบุใจความสำคัญของบทอ่านได้ (๑ ข้อ) -สามารถระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบทในบทอ่านได้ (๑๐ ข้อ) -สามารถระบุรายละเอียดของบทอ่านได้ (๑๔ ข้อ) -สามารถระบุคำนามที่สรรพนามอ้างอิงถึงในบทอ่านได้ (๒ ข้อ) -สามารถตีความเรื่องที่อ่านได้ (๓ ข้อ)	๓๕	๓๕%
๒. การเขียน -สามารถสร้างประโยคให้สมบูรณ์ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้ (๑๐ ข้อ) -สามารถระบุประโยคที่มีความหมายเหมือนกันกับประโยคที่กำหนดให้ ได้ (๑๐ ข้อ)	๒๐	๒๐%
๓. การพูด -สามารถระบุคำพูดที่ควรใช้ในสถานการณ์หรือบริบทที่กำหนดได้ (๒๐ ข้อ)	๒๐	๒๐%
๔. คำศัพท์ -สามารถระบุความหมายของคำศัพท์ตามบริบทได้ (๒๕ ข้อ)	๒๕	๒๕%
รวม	๑๐๐	๑๐๐%

๓) สร้างแผนผังการสร้างข้อสอบที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐๐ ข้อ

๔) นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ ๓ ท่านจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่านได้แก่

รศ.ดร. คณิต ไช้มุกด์	ด้านสถิติและการวิจัย
ดร.ธีรวิทย์ ภิญ โยณัฐกานต์	ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ดร.สิรินธร ศรีโพธิ์	ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

๕) ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๖) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนิสิตศูนย์การศึกษาโคราชมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน ๓ ครั้งคือ ครั้งแรก จำนวน ๑ รูป ครั้งที่สอง จำนวน ๖ รูป และครั้งที่สาม จำนวน ๖๐ รูป/คน

๗) นำผลการทดลองในครั้งที่ ๑-๒ ไปปรับปรุงแบบสอบวัดในด้านข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้น และด้านเวลากับเนื้อหาการสอบ

๘) นำผลการทดลองในครั้งที่ ๓ ไปใช้เครื่องมือวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (คุณภาพผนวก) นั่นคือ ค่าความยาก อยู่ระหว่าง ๐.๒๐ – ๐.๘๐ ค่าอำนาจจำแนกมากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๒๐ ส่วนค่าความเที่ยงของแบบสอบวัดทั้งฉบับมีค่า มีค่า 0.82

๙) นำผลที่ได้จากการทดลองมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบทดสอบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายต่ำ

๑๐) จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ในส่วนของคุณสมบัติหลังของนิสิต ใช้กระดาษคำตอบในส่วนที่ ๑ ในการเก็บข้อมูล โดยกำหนดให้นิสิตกรอกข้อมูลในส่วนที่ ๑ ที่เกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังก่อนลงมือทำข้อสอบในส่วนที่ ๒

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑๑) แต่งตั้งผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่วิจัย สถาบันละ ๑ รูป/คน

๑๒) ส่งคู่มือการดำเนินการสอบ ข้อสอบ และกระดาษคำตอบให้ผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่

๑๓) แต่ละสถาบันดำเนินการสอบภายใน ๓ สัปดาห์แรกที่สถาบันนั้นๆ ได้เปิดเรียนในภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๐

๑๔) ผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่ส่งข้อมูลกลับมายังคณะผู้วิจัยเพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้งรายข้อและทั้งฉบับ

- หาค่าสถิติพื้นฐานจากคะแนนผลการสอบวัด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ (Sk) ค่าความโด่ง (Ku)
- หาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธี KR-20 (อุทุมพร จามรمان, ๒๕๔๕)⁶
- หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (สุพัฒน์ สุกมลสันต์, ๒๕๒๕)
- หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่มีคะแนนเป็น ๐ กับ ๑

๒. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของจำนวนนิสิตตามกลุ่มอายุ คณะ วุฒิการศึกษา สำหรับใช้เข้าศึกษา และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ คณะ วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและคะแนนรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ คณะ วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง โดยใช้การเปรียบเทียบแบบเชฟเฟ้ (Scheffé) ยกเว้นวุฒิการศึกษาที่ใช้การทดสอบ t-test ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

๕. เสนอแนะในการแปลผลระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่ง อาศัยเกณฑ์การตัดเกรด โดยกำหนดระดับความรู้พื้นฐานกับจำนวนคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน	ระดับความรู้พื้นฐาน
๕๐ ขึ้นไป	สูง
๔๐ - ๔๙	ค่อนข้างสูง
๓๐ - ๓๙	ปานกลาง
๒๐ - ๒๙	ค่อนข้างต่ำ
๐ - ๑๙	ต่ำ

⁶ อุทุมพร จามรมาน. ข้อสอบ: การสร้างและการพัฒนา. ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดฟีนีქซ์พิบลิชซิ่ง, ๒๕๔๕.

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง และแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกัน

๒.๑ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน

๒.๒ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกัน

๒.๓ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

๒.๔ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจาก สถานศึกษาต่างประเภทกัน

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปี

การศึกษา ๒๕๕๐

กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑,๓๓๖ รูป/คน เข้าร่วมการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน การเขียน (โดยอ้อม) การพูด (โดยอ้อม) และคำศัพท์ ซึ่งมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน คะแนนต่ำสุดที่นิสิตได้คือ ๔ คะแนน ส่วนคะแนนสูงสุดคือ ๗๑ คะแนน ผลปรากฏดังแสดงในตาราง ๔.๑

ตาราง ๔.๑ ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

ทักษะ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การอ่าน	๐	๒๕	๑๐.๓๖	๔.๐๓
การเขียน	๐	๑๕	๕.๑๐	๒.๑๕
การพูด	๐	๑๕	๕.๓๓	๒.๔๖
คำศัพท์	๐	๒๑	๗.๑๗	๓.๒๐
ทุกทักษะ	๔	๗๑	๒๗.๕๖	๘.๓๓

จากตาราง ๔.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย ๒๗.๕๖) คะแนนสอบมีการกระจายค่อนข้างสูง ($SD = ๘.๓๓$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้พื้นฐานแตกต่างกันค่อนข้างมาก และมีการกระจายแบบเบ้ขวา ($SK = ๑.๕๔$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาค่าความโด่งพบว่า ข้อมูลมีลักษณะโค้งแหลม ($KU = ๕.๔๔$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้คะแนนตรงกลาง สำหรับคะแนนในรายทักษะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในด้านการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านคำศัพท์ ด้านการเขียน (โดยอ้อม) และด้านการพูด (โดยอ้อม) โดยมีคะแนนเฉลี่ยเป็น ๑๐.๓๖, ๗.๑๗, ๕.๓๓, และ ๕.๑๐ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปี

การศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกัน

๔.๒.๑ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน

อายุของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น ๕ ช่วงคือ ๑๕-๒๖ ปี, ๒๗-๓๘ ปี, ๓๙-๕๐ ปี, ๕๑-๖๒ ปี และ ๖๓-๗๔ ปี เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามกลุ่มอายุทั้ง ๕ ช่วงนั้น ปรากฏผลดังแสดงในตาราง ๔.๒

ตาราง ๔.๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	n	คะแนนเฉลี่ย	SD	F	Sig.
๑๕-๒๖	๓๒๔	๒๗.๕๒	๗.๐๒	๑.๕๐	๐.๑๕๕
๒๗-๓๘	๓๒๑	๒๘.๕๐	๕.๐๖		
๓๙-๕๐	๒๐๒	๒๘.๖๖	๑๐.๕๖		
๕๑-๖๒	๗๘	๒๘.๓๒	๕.๕๕		
๖๓-๗๔	๑๑	๒๕.๓๖	๔.๕๕		
รวม	๑๓๓๖	๒๗.๕๖	๘.๓๓		

จากตาราง ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๓๙-๕๐ ปี ได้คะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสูงสุด (คะแนนเฉลี่ย ๒๘.๖๖) รองลงมาคือ กลุ่มอายุ ๒๗-๓๘ ปี (คะแนนเฉลี่ย ๒๘.๕๐) กลุ่มอายุ ๕๑-๖๒ ปี (คะแนนเฉลี่ย ๒๘.๓๒) และกลุ่มอายุ ๑๕-๒๖ ปี (๒๗.๕๒) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ กลุ่มอายุ ๖๓-๗๔ (คะแนนเฉลี่ย ๒๕.๓๖) จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน ($F = ๑.๕๐$, $Sig. = ๐.๑๕๕$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุต่างกัน ได้คะแนนสอบไม่แตกต่างกัน

๔.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้สังกัดคณะต่างกัน ได้แก่ คณะพุทธศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์, และคณะสังคมศาสตร์ เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามกลุ่มคณะทั้ง ๔ คณะนั้น ปรากฏผลดังแสดงในตาราง ๔.๓

ตาราง ๔.๓ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกัน

กลุ่มคณะ	n	คะแนนเฉลี่ย	SD	F	Sig.
(๑) พุทธศาสตร์	๕๐๑	๒๕.๒๓	๑๐.๕๓	๑๓.๓๐	๐.๐๐๐
(๒) ครุศาสตร์	๑๕๒	๒๖.๖๕	๕.๐๐		
(๓) มนุษยศาสตร์	๑๕๓	๒๕.๓๕	๘.๘๓		
(๔) สังคมศาสตร์	๔๓๐	๒๖.๔๔	๕.๘๘		
รวม	๑๓๓๖	๒๖.๕๖	๘.๓๓		

คู่ที่ต่างกันมี ๔ คู่ คือ (๑) กับ (๒), (๑) กับ (๔), (๓) กับ (๒), และ (๓) กับ (๔)

จากตาราง ๔.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคณะมนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสูงสุด (คะแนนเฉลี่ย ๒๕.๓๕) รองลงมาคือ คณะพุทธศาสตร์ (คะแนนเฉลี่ย ๒๕.๒๓) คณะครุศาสตร์ (คะแนนเฉลี่ย ๒๖.๖๕) และคณะสังคมศาสตร์ (คะแนนเฉลี่ย ๒๖.๔๔) ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคณะแตกต่างจากคณะอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสังกัดคณะต่างกัน ได้คะแนนสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่เพื่อตรวจสอบคณะที่แตกต่างจากคณะอื่น โดยใช้สถิติทดสอบของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างคณะพุทธศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนกลุ่มตัวอย่างคณะมนุษยศาสตร์ก็เช่นเดียวกันคือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๔.๒.๓ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่มีวุฒิการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาเทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยกลุ่มแรก ได้แก่
ผู้มีวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามปกติ ส่วนกลุ่มที่สอง ได้แก่ ผู้มีวุฒิเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย
(กศน.) ผู้มีวุฒิปริญญาธรรม ๕ ประโยค (ป.ธ.๕) ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้มีวุฒิ
ปริญญาธรรม ๓ ประโยคและมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรการบริบาลกิจการคณะ
สงฆ์ (ปบส.) ผลการเปรียบเทียบปรากฏดังแสดงในตาราง ๔.๔

ตาราง ๔.๔ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

กลุ่มวุฒิการศึกษา	n	คะแนน เฉลี่ย	SD	t	Sig. (2-tailed)
มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๖๒๕	๒๘.๔๘	๘.๓๐	๒.๑๖	๐.๐๓
เทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖	๗๑๑	๒๗.๕๐	๘.๓๓		
รวม	๑๓๓๖	๒๗.๙๖	๘.๓๓		

จากตาราง ๔.๔ พบว่า กลุ่มผู้มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด
(คะแนนเฉลี่ย ๒๘.๔๘) ส่วนกลุ่มผู้มีวุฒิการศึกษาเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนเฉลี่ย
ต่ำกว่าเล็กน้อย (คะแนนเฉลี่ย ๒๗.๕๐) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยใช้สถิติ
ทดสอบ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
๐.๐๕ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดความรู้พื้นฐาน
ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

๔.๒.๔ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษา ต่างประเภทกัน

กลุ่มตัวอย่างผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จัดเป็น ๕ กลุ่มคือ ๑) กลุ่ม
โรงเรียนพระปริยัติธรรม ๒) กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา ๓) กลุ่มสำนักเรียน
และสำนักศาสนศึกษา ๔) กลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และ ๕) กลุ่มมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย (สำหรับวุฒิ ปบส.) ผลการเปรียบเทียบปรากฏดังแสดงในตาราง ๔.๕

ตาราง ๔.๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาต่างประเภทกัน

กลุ่มสถานศึกษา	N	คะแนนเฉลี่ย	SD	F	Sig.
(๑) พระปริยัติธรรม	๓๕๗	๒๘.๐๒	๗.๕๒	๕.๕๘	๐.๐๐๐
(๒) สายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา	๒๖๘	๒๕.๐๕	๘.๗๖		
(๓) สำนักเรียนและสำนักศาสนศึกษา	๑๓๑	๒๖.๗๗	๕.๖๓		
(๔) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	๓๘๖	๒๖.๗๐	๖.๕๘		
(๕) มจร. สำหรับวุฒิ ปบส.	๑๕๔	๒๕.๕๖	๘.๒๑		
รวม	๑๓๓๖	๒๗.๕๖	๘.๓๓		

คู่ที่ต่างกันมี ๒ คู่ คือ (๒) กับ (๔) และ (๕) กับ (๔)

จากตาราง ๔.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบจากกลุ่มมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (สำหรับวุฒิ ปบส.) ได้คะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสูงสุด (คะแนนเฉลี่ย ๒๕.๕๖) รองลงมาคือ กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา (คะแนนเฉลี่ย ๒๕.๐๕) กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม (คะแนนเฉลี่ย ๒๖.๖๕) และกลุ่มสำนักเรียนและสำนักศาสนศึกษา (คะแนนเฉลี่ย ๒๖.๗๗) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือกลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (คะแนนเฉลี่ย ๒๖.๗๐) จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาต่างประเภทกัน อย่างน้อยหนึ่งกลุ่มแตกต่างจากกลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ($F = ๕.๕๘$, $Sig. = ๐.๐๐๐$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบจากสถานศึกษาต่างกัน ได้คะแนนสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่เพื่อตรวจสอบหากกลุ่มสถานศึกษาที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น โดยใช้สถิติทดสอบของ Scheffe พบว่า กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และยังพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (สำหรับวุฒิ ปบส.) ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้

๑. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ใน ๔ ทักษะ ได้แก่ การอ่าน, การเขียน (โดยอ้อม), การพูด (โดยอ้อม), และคำศัพท์
๒. เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่มีภูมิหลังต่างกันในด้านอายุ, คณะ, วุฒิการศึกษาสำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ, และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตใหม่ ชั้นปีที่ ๑ ที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งสุ่มมาเป็นตัวอย่างจำนวน ๑,๓๓๖ รูป/คน โดยสุ่มมาจากส่วนกลาง ๒๘๐ รูป/คน วิทยาเขต ๔๓๖ รูป/คน วิทยาลัยสงฆ์ ๓๒๐ รูป/คน และห้องเรียน ๓๐๐ รูป/คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบรรพชิต (ร้อยละ ๕๓) นอกนั้นเป็นฆราวาส (ร้อยละ ๓)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ภายหลังจากที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือจนได้มาตรฐานแล้ว ได้จัดส่งแบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ และกระดาษคำตอบที่มีส่วนสำหรับกรอกข้อมูลภูมิหลังของนิสิต ไปยังพื้นที่เป้าหมายที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาคือ ส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน โดยในแต่ละพื้นที่เป้าหมายคณะผู้วิจัยได้แต่งตั้งผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้ดำเนินการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่ภายใน ๓ สัปดาห์แรกหลังจากเปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๐ หลังจากเก็บข้อมูลด้วยการดำเนินการสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้ร่วมวิจัยประจำพื้นที่ได้จัดส่งข้อมูลที่รวบรวมได้มายังคณะผู้วิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยนำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

๑. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ความเบ้ และความโด่ง ของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยจำแนก

ตามกลุ่มอายุ คณะ วุฒិการศึกษาลำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและคะแนนรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ คณะ วุฒิการศึกษาลำหรับใช้เข้าศึกษาต่อ และประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง โดยใช้การเปรียบเทียบแบบเชฟเฟ้ (Scheffé) ยกเว้นวุฒิการศึกษามี ๒ ตัวแปร (ม.๖ กับ เทียบเท่า) ใช้การทดสอบ t-test ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. นิสิตมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน(โดยอ้อม) การพูด(โดยอ้อม) และคำศัพท์ อยู่ในระดับต่ำ

๒. นิสิตที่มีภูมิหลังต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ภูมิหลังด้านอายุ

นิสิตที่มีอายุต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

๒.๒ ภูมิหลังด้านคณะ

นิสิตที่มีสังกัดคณะต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ภายหลังพบว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นิสิตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ส่วน นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ก็เช่นเดียวกันคือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นิสิตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์

๒.๓ ภูมิหลังด้านวุฒิการศึกษที่ใช้เข้าศึกษาต่อ

นิสิตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยนิสิตที่มีวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นิสิตที่มีวุฒิตเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖

๒.๔ ภูมิหลังด้านประเภทสถานศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาต่างประเภทกัน มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ภายหลังพบว่า กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และยังพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (สำหรับวุฒิ ปบส.) ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียน

๕.๒ อภิปราย

๑. นิสิตมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน (โดยอ้อม) การพูด(โดยอ้อม) และคำศัพท์ อยู่ในระดับต่ำ อาจเป็นเพราะว่าก่อนเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนิสิตแตกต่างกัน เนื่องด้วยนิสิตที่เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัยเกินครึ่งมีวุฒิการศึกษาประเภทเทียบเท่าเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ วุฒิ ม.๖ จากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน, วุฒิเปรียญธรรม ๕ ประโยค, วุฒิประกาศนียบัตรบริหารกิจการคณะสงฆ์, และวุฒิ เปรียญธรรม ๓ ประโยคและ ม.๓ ซึ่งผู้ที่มีวุฒิการศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีโอกาสได้รับการศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นิสิตส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยจาก การสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำ อนึ่ง ผลการวิจัยนี้ค่อนข้างเหมือนกับการศึกษาของ ไทย ทิพย์สุวรรณ และคณะ (๒๕๔๑) ที่ศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และหนึ่งในผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถค่อนข้างต่ำ ซึ่งแม้จะเป็นนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ม.๖ และผ่านการคัดเลือกเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดย โควตาและการสอบเข้า ก็ยังมีผลการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ส่วนบริบท ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแตกต่างกันในเชิงวิธีการรับนิสิตนักศึกษา กล่าวคือ มหาวิทยาลัยเปิดรับพระภิกษุสามเณร และบุคคลทั่วไป โดยการพิจารณาคุณสมบัติ ไม่ได้ใช้ระบบ โควตาและการสอบเข้า ฉะนั้น วุฒิการศึกษาอาจเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับความรู้พื้นฐาน ภาษาอังกฤษที่ต่ำ แต่อีกปัจจัยที่สำคัญคือประสิทธิภาพที่ต่ำในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ ไทยในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาก่อนจะเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยประสิทธิภาพ ที่ต่ำนี้เป็นภาพสะท้อนที่ชัดเจนถึงความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษเมื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็ อาจเป็นไปได้

๒. นิสิตที่มีอายุต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อายุอาจจะไม่เป็น ปัจจัยโดยตรงต่อความสามารถในด้านภาษาอังกฤษในบริบทของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย เพราะแม้จะปรากฏว่านิสิตมีช่วงอายุที่แตกต่างกันมากที่สุด ๑๕ ปี และสูงสุด ๗๔ ปี แต่ถ้านิสิตได้รับประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย กล่าวคือโอกาสในการเรียน ภาษาอังกฤษมีน้อย (Exposure to Language) และจะมีอายุเท่าไรก็อาจเป็นไปได้ที่จะมีความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำ

๓. นิสิตที่มีสังกัดคณะต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายกลุ่มภายหลังพบว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นิสิตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ส่วนนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ก็เช่นเดียวกันคือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ การที่นิสิตสังกัดคณะต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า แต่ละคณะมีหลักสูตรและรายวิชาที่แตกต่างกัน นิสิตอาจเลือกเรียนในคณะที่ตนคิดว่ามีความสามารถที่จะเรียนได้หรือมีความชอบเป็นพื้นฐาน เมื่อเป็นเช่นนี้ บางคณะมีเอกภาษาอังกฤษ นิสิตที่ชอบหรือคิดว่ามีความสามารถที่จะเรียนได้ส่วนใหญ่อีกจะเลือกลงในคณะนี้คือ คณะมนุษยศาสตร์ ดังจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของคณะมนุษยศาสตร์สูงกว่าคณะครุศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในส่วนคณะพุทธศาสตร์ที่คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคณะครุศาสตร์และสังคมศาสตร์เช่นเดียวกันนั้น อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนในคณะนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ซึ่งมีทั้งบรรพชิตและฆราวาสซึ่งอาจจะมีวุฒิการศึกษา ม.๖, อนุปริญญา, หรือ ปริญญาตรี เพื่อใช้เข้าศึกษาต่อ และมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมาพอสมควร

๔. นิสิตที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนิสิตที่มีวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่มีวุฒิเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อพิจารณาข้อนี้ก็จะสอดคล้องกับข้อที่ผ่านมาคือ เมื่อมีโอกาสดำเนินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษามาก็อาจจะสัมพันธ์กับการมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมากตามไปด้วย ฉะนั้นผู้ที่มีวุฒิ ม.๖ ซึ่งได้มีโอกาสศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษมาก จึงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิเทียบเท่า เช่น ม.๖ เทียบเท่าจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน หรือ เปรียญธรรม ๕ ประโยค เป็นต้น

๕. นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาต่างประเทศกัน มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทำการทดสอบรายกลุ่มภายหลังพบว่า กลุ่มโรงเรียนสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และยังพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (สำหรับวุฒิ ปบส.) ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ข้อนี้อาจพิจารณาเทียบเคียงได้จากข้อ ๔ ที่ผ่านมาคือ เกี่ยวกับเรื่องโอกาสที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Exposure to Language) สถานศึกษาตามปกติคือ โรงเรียนสายสามัญและอาชีวศึกษามีการจัดการเรียนการสอนตามปกติหรือตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้เรียนจึงมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าผู้ที่สำเร็จจากสถานศึกษาอื่นที่ผู้เรียนอาจได้รับโอกาสในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษน้อยกว่า เช่น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ จึงควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในด้านต่อไปนี้

๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน

๑.๑ ในชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ควรมีการจัดชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามกลุ่มความสามารถ โดยจัดให้นิสิตที่ได้คะแนนใกล้เคียงกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่ออาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการวางแผนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

๑.๒ ควรมีการสอนเสริมหรือมีกิจกรรมเสริมความรู้ภาษาอังกฤษให้แก่นิสิต

๑.๓ ควรมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ซึ่งนิสิตสามารถเข้าไปใช้บริการได้ทุกเมื่อในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองที่มีสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับสอนเสริม (Remedial Package) หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ (Enrichment Package)

๒. ด้านการวิจัย

๒.๑ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาครั้งแรกและมีประชากรรุ่นเดียว ผลการวิจัยจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ ฉะนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนให้มีการวิจัยในเรื่องนี้ต่อไปอีกระยะหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้ ซึ่งจะทำได้จะทำให้สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

๒.๒ ควรมีการส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านการพัฒนาชุดฝึกทักษะทางภาษาในรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา (CALL) เช่นบทเรียนออนไลน์ และ โปรแกรมเรียนภาษา (CD-ROM)

บรรณานุกรม

- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล, บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล, พะยอม ก้อนในเมือง, และสิริพร ศิริมาลัย.
การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๑ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา, ๒๕๔๑.
- บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล. การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา
๒๕๕๒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา, ๒๕๕๒.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา. ๑๗ ปี มจร.นม.
นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา, ๒๕๔๗.
- ศิริลักษณ์ อุสาหะ. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา, ๒๕๔๓.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. การวิเคราะห์ข้อทดสอบแนวใหม่ด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ:
วิทย์พัฒน์, ๒๕๓๘.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. ครั้งที่
ที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.
- อุทุมพร จามรมาน. ข้อสอบ: การสร้างและการพัฒนา. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ห้าง
หุ้นส่วนจำกัดพินนี้พับลิชชิ่ง, ๒๕๓๕.
- อุทุมพร จามรมาน. ข้อสอบ: การสร้างและการพัฒนา. ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ห้าง
หุ้นส่วนจำกัดพินนี้พับลิชชิ่ง, ๒๕๔๕.
- Buckby, M. "Graded Objectives and Tests in British School." In T.
Culhane(ed.) **Practice and Problems in Language Testing**. Proceedings of
the Fourth International Language Testing Symposium of the
Interuniversitaire Sprachtestgruppe, 14-17 September, 1981 University of
Essex: Department of Language and Linguistics, 1981.
- Pilliner, A.G. "Testing English as a Foreign Language: A General Survey."
**In Pasa Journal : Notes and News about Language Teaching and
Linguistics in Thailand**, Special Issue, Vol. VII, Nos. 1&2, March, 1977.
Bangkok : Central Institute of English Language, 1997.
- Underhil, N. "The Great Reliability Validity Trade-off : Problems in

Assessing the Productive Skills.” In J.B. Heaton (ed.) **Language Testing**. Hays, Middx : Modern English Publications, Limited, New Avenue Press, 1982.

Valette, R.M. “Objective Evaluation and Transparency.” In R. Freudenstein(ed.) **Language Learning: Individual Needs, Interdisciplinary Co-operation, Bi-and Multilingualism**. Brussels: Didier,1978.

ประวัติผู้วิจัยและคณะ

๑. ชื่อ (ภาษาไทย) นายจันทน์ ปุผลา
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Chamnong Puphala
วุฒิ พธ.บ., MA (Linguistics)
เลขประจำตัวประชาชน ๓๔๔๐๗๐๐๔๑๔๒๖๗
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
โทรศัพท์ ๐๘๕ ๕๔๘๒๒๑๗
๒. ชื่อ (ภาษาไทย) นายสุริyawuth สุวรรณบุบผา
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Suriyawuth Suwannabubpha
วุฒิ ป.ธ.๘, พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ),
MA (English Language Studies)
ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ (มจร.วิทยาเขตนครราชสีมา)
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา
โทรศัพท์ ๐๘๖ ๒๔๕๕๑๑๐

หมวด ก

แบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

Part 1: Reading (35 marks)

Directions: Read each passage carefully and choose the best answer for each of the questions that follow.

Passage I

The largest diamond ever found is the Cullinan Diamond. This diamond weighed 3,106 carats in its **uncut** state when it was **discovered** in South Africa on January 25, 1905.

The Cullinan Diamond was cut into nine major stones and ninety-six smaller ones. The largest of the cut stones, and still the largest cut diamond in the world, is the pear-shaped Cullinan I at 530 carats. This diamond, which is also known as the Greater Star of Africa, is more than 2 inches (5.4 cm.) long and 1.75 inches (4.4 cm.) wide. It became part of the British crown jewels in 1907.

1. What is the best title for this passage?
 - 1) Diamond Cutting
 - 2) The World's Biggest Diamond, Uncut and Cut
 - 3) Measuring Diamonds in Carats
 - 4) The British Crown Jewels
2. The word "uncut" in line 2 is closest in meaning to which of the following?
 - 1) Finished
 - 2) Unnatural
 - 3) Pear
 - 4) Whole
3. The word "discovered" in line 2 is closest in meaning to
 - 1) created
 - 2) found
 - 3) buried
 - 4) weighed
4. It can be inferred from the passage that the Cullinan Diamond was cut into how many total stones?
 - 1) 9
 - 2) 96
 - 3) 105
 - 4) 3,106

5. All of the following are true about the shape of the Greater Star of Africa EXCEPT that_____.
- 1) It is in the shape of appear
 - 2) It is 5.4 centimeters long
 - 3) It is longer than it is wide
 - 4) It is 4.4 inches wide
6. According to the passage, what happened to Cullinan?
- 1) It remained in Africa
 - 2) It was cut into smaller stones
 - 3) It was cut and changed into the Greater Star of Africa
 - 4) It became the property of the British Royal family

Passage II

Coca-Cola was invented in 1886 by Atlanta pharmacist John S. Pemberton. The name for the product was actually proposed by Pemberton’s assistant, Frank Robinson. The name was taken from the two most unusual ingredients in the drink, the South American Coca leaf and the African cola nut.

The **recipe** for today’s Coca-Cola is very well guarded. Many of the ingredients are known, in addition to coca leaves and cola nut, they include lemon, orange, lime, cinnamon, nutmeg, caramel, and sugar. The proportions of the ingredients and the identity of Coke’s secret ingredients are known by only a few of the Coca-Cola Company’s senior corporate officers.

7. The passage mainly discusses_____.
- 1) the success of the Coca-Cola Company
 - 2) the unusual ingredients in Coca-Cola
 - 3) John S. Pemberton
 - 4) Coca-Cola’s recipe and who developed it
8. According to the passage, who created Coca-Cola?
- 1) The CoCa-Cola Company
 - 2) John S. Pemberton
 - 3) Pemberton’s assistant
 - 4) Frank Robinson
9. A “recipe” in line 5 is_____.
- 1) information about drugs for a pharmacy
 - 2) a description of how to prepare something
 - 3) an accounting statement
 - 4) a corporate organizational plan

10. The passage states that the recipe for Coca-Cola is

- 1) well known
- 2) known by only a limited number of people
- 3) unknown
- 4) published information

Passage III

Whales are mammals rather than fish, yet they live in the world's oceans rather than on land. Because of the fact that **they** are mammals, scientists have believed for quite sometime that whales are descendants of land mammals.

Some interesting evidence to support this theory has recently been found. In Egypt, fossils have been found of a forty-million-year-old whale leg, kneecap, ankle, footbones, and toes. It appears from the fossil evidence that the bones were not very strong and not very large in comparison to the size of the whale.

Based on this fossil evidence, the following evolutionary path has been hypothesized. As the whale began its evolution toward the water, its legs weakened and decreased in size. Then, during its millions of years in the water, the legs slowly disappeared, leaving only the front flippers today.

11. The main idea of this passage is that _____.

- 1) numerous whale fossils have been found in the world's oceans
- 2) there is evidence that whales may have descended from land mammals
- 3) whales are mammals and not fish
- 4) whales have not evolved very much over the last millions of years

12. The word "they" in line 2 refers to _____.

- 1) mammals
- 2) whales
- 3) scientists
- 4) oceans

13. All of the following are true about whales. EXCEPT that _____.

- 1) they are mammals
- 2) they live in the ocean
- 3) they are fish
- 4) they may have come from the land

14. Which of the following is NOT mentioned about the whale fossils in the passage?

- 1) They were found in Egypt.
- 2) They support the theory that whales came from land.
- 3) They are forty million years old.
- 4) They showed that ancient whales had flippers.

15. According to the hypothesis in the passage, what happened to whales' legs?

- 1) They got stronger over time
- 2) They got larger over time
- 3) They disappeared quickly
- 4) They became front flippers

Passage IV

REM (rapid eye movement) sleep is a type of sleep that is important to humans. This type of sleep generally occurs four or five times during one night of sleep. The duration of each of these occurrences ranges from five minutes to forty minutes. The periods of REM sleep become longer and longer as the night progresses.

Physical changes occur in the body to show that a person has transitioned from NREM (non-rapid eye movement) sleep to REM sleep. Breathing becomes faster. The heart rate increases, and as the name implies, the eyes begin to move quickly.

Accompanying these physical changes in the body is a very important characteristic of REM sleep. It is during REM sleep that dreams occur.

16. The subject of this passage is _____.

- 1) the human need for REM sleep
- 2) physical changes in the human body
- 3) the characteristics of REM sleep
- 4) why people sleep

17. According to the passage, how often does REM sleep occur in one night?

- 1) Once
- 2) Twice
- 3) Four or five times
- 4) Forty times

18. A REM sleep period of forty minutes would most likely be which period of REM sleep?

- 1) The first period
- 2) The second period
- 3) The third period
- 4) The fourth period

19. The word "progresses" in line 4 is closest in meaning to _____.

- 1) continues
- 2) darkens
- 3) falls
- 4) sleeps

20. The “N” in NREM probably stands for which of the following words?
- 1) Nine
 - 2) Non
 - 3) Name
 - 4) Night
21. The word “Accompanying” in line 8 could best be replaced by which of the following?
- 1) Along with
 - 2) In spite of
 - 3) In contrast to
 - 4) Because of

Passage V

The **tiniest** bird in the world is the male bee hummingbird. Because **it** is so small, it is often mistaken for a bee or some other type of insect of that size.

As a hummingbird, it is able to flap its wings extremely quickly, up to eighty times per second. With this really fast wing speed, the bee hummingbird can hover like a helicopter, fly forward, fly backward, or even fly upside down.

22. What is the topic of this passage?
- 1) The bee
 - 2) One type of hummingbird
 - 3) How fast hummingbirds fly
 - 4) How helicopters fly
23. The word “it” in line 1 refers to _____.
- 1) a bee
 - 2) a helicopter
 - 3) a hummingbird
 - 4) an insect
24. The word “tiniest” in line 1 is closest in meaning to _____.
- 1) fastest
 - 2) most dangerous
 - 3) noisiest
 - 4) smallest
25. It can be inferred from the passage that the female bee hummingbird _____.
- 1) is really a bee
 - 2) does not exist
 - 3) is larger than the male
 - 4) eats insects

26. According to the passage, when people see a male bee hummingbird, they often incorrectly think that it is _____.
- 1) a bird
 - 2) an insect
 - 3) a bat
 - 4) a helicopter
27. According to the passage, how fast can a bee hummingbird flap its wings?
- 1) A hundred times each second
 - 2) Eighty times per minute
 - 3) Eighty times each second
 - 4) Eighty times in a second
28. The passage indicates that a bee hummingbird can do all of the following EXCEPT _____.
- 1) hover
 - 2) fly backward
 - 3) fly in an inverted position
 - 4) fly a helicopter

Passage VI

One **mystery** about elephants that seems to have been solved is how elephants communicate with each other. Humans have heard a whole variety of sounds coming from elephants, but these sounds are not the only **way** that elephants communicate.

A new explanation about elephant communication is being proposed. Elephants vibrate the air in their trunks and foreheads. The sound that is created during this vibration has an extremely low **pitch**; the pitch, in fact, is so low that humans cannot hear it. However, it seems that other elephants can and do hear and understand these low rumblings.

29. The passage mainly discusses _____.
- 1) the answer to a question about how elephants communicate
 - 2) how elephants vibrate the air in their trunks
 - 3) communication between animals and humans
 - 4) the sounds that elephants make
30. A “mystery” in line 1 is _____.
- 1) a speech
 - 2) something unknown
 - 3) a funny story
 - 4) a detective

31. The word “way” in line 3 could best be replaced by_____.
- 1) direction
 - 2) method
 - 3) path
 - 4) road
32. The word “pitch” in line 6 is closest in meaning to which of the following?
- 1) Meaning
 - 2) Voice
 - 3) Height
 - 4) Sound
33. According to the passage, people_____.
- 1) cannot hear any elephant sounds
 - 2) are not interested in elephant sounds
 - 3) hear only one elephant sound
 - 4) can hear numerous elephant sounds
34. It can be inferred from the passage that the elephant sounds that humans hear are_____.
- 1) one of the ways that elephants communicate
 - 2) hot part of elephant communication
 - 3) how elephants communicate with humans
 - 4) the only sounds that elephants make
35. Which of the following is NOT true about the extremely low sound created by elephants?
- 1) Humans cannot understand it.
 - 2) Humans hear it.
 - 3) Elephants hear it.
 - 4) Elephants understand it.

Part 2: Semi-Writing (20 marks)
--

Directions: Choose the best answer for each of the following.

36. The committee has met and _____.
- 1) they have reached a decision
 - 2) it has formulated themselves some opinions
 - 3) its decision was reached at
 - 4) it has reached a decision

37. John's score on the test is the highest in the class;_____.
- 1) he should study last night
 - 2) he should have studied last night
 - 3) he must have studied last night
 - 4) he must had to study last night
38. California relies heavily on income from fruit crops, and_____.
- 1) Florida also
 - 2) Florida too
 - 3) Florida is as well
 - 4) so does Florida
39. She wanted to serve some coffee to her guests: however_____.
- 1) she hadn't many sugar
 - 2) there was not a great amount of the sugar
 - 3) she did not have much sugar
 - 4) she was lacking in amount of the sugar
40. Tommy was one _____.
- 1) of the happy child of his of his class
 - 2) of the happiest child in the class
 - 3) child who was the happiest of all the class
 - 4) of the happiest children in the class
41. Many of the current international problems we are now facing_____.
- 1) linguistic incompetencies
 - 2) are the result of misunderstanding
 - 3) are because of not understanding themselves
 - 4) lacks of the intelligent capabilities of understanding each other
42. Public television station are different from commercial stations_____.
- 1) because they receive money differently and different types of shows
 - 2) for money and program types
 - 3) in the areas of funding and programming
 - 4) because the former receives money and has programs differently from the latter
43. George_____ he could improve his test scores, but he did not have enough time to study.
- 1) knew to
 - 2) knew how
 - 3) knew how that
 - 4) knew how to

44. The director of this organization must know_____
- 1) money management, selling, and be able to satisfy the stockholders
 - 2) how to manage money, selling his product, and satisfy the stockholders
 - 3) how to manage money, sell his product, and satisfy the stockholders
 - 4) how to management money, selling the idea of being able to satisfy the stockholders
45. A good student must know_____’
- 1) to study hard
 - 2) to be a good student
 - 3) how to study effectively
 - 4) the way of efficiency in study

Directions: Choose the answer that contains information most similar to the original sentence.

46. It looks as if his job could be quite dangerous.
- 1) His job was very dangerous.
 - 2) His job might be fairly dangerous.
 - 3) His job seems to have been quite dangerous.
 - 4) His job can look rather dangerous.
47. We agreed that John and Jim were to buy the food.
- 1) John and Jim would agree to buy the food for us.
 - 2) John, Jim and we agree to buy the food.
 - 3) We agree John and Jim would to bought the food.
 - 4) John and Jim were chosen by us to by the food.
48. The professor was late leaving the school.
- 1) It was dark when the professor left the school.
 - 2) The professor was leaving the school late.
 - 3) The professor was the last one leaving the school.
 - 4) It was too dark for the professor to leave the school.
49. In Japan, even more than, China, people use bamboo for decoration.
- 1) Both the Japanese and the China se bamboo for the same decoration.
 - 2) Only the Japanese use bamboo for more decoration than the Chinese
 - 3) The Japanese use more bamboo for decoration than the Chinese do
 - 4) Not only the Japanese, but also the Chinese, use bamboo for decoration.
50. In India, 66 percent of all paper used comes from the giant grass.
- 1) The Indians use 66 percent of the paper from the giant grass.
 - 2) Most paper which the Indians use comes from the giant grass.
 - 3) Most of Indians paper use comes from the giant grass.
 - 4) 66 percent of the paper coming from the giant grass is India.

51. I am old enough to be your mother.
- 1) Your mother and I are exactly the same age.
 - 2) Your mother and I are both older than you.
 - 3) I am about the same age as your mother.
 - 4) I am not nearly as old as your own mother.
52. Despite the fact that Pat's mother was European, we think of him as one of the most amazing Thais in recent history.
- 1) Recent history considers Pat Thai, was although he was half European.
 - 2) Pat's European mother made him an amazing Thai in recent history.
 - 3) Though half European, Pat is considered great in modern Thai history.
 - 4) Because of his European mother, Pat greatly influenced modern Thai history.
53. Canada is similar to the United States in that the majority of its people speak English.
- 1) Everyone in Canada and the United States speaks English
 - 2) Some people in Canada speak English but everyone in the States speaks that language.
 - 3) Some people in the State speak English but everyone in Canada speaks that language.
 - 4) Some people in Canada and the Unite States speak that languages. Other than English
54. Many of the problems one finds in city and suburban life result from a lack of proper planning.
- 1) We did not properly plan so there are some problems that we have.
 - 2) We did not properly plan and we still do not have any problems.
 - 3) We have properly planned so there are no problems .
 - 4) We have properly planned but there are still many problems.
55. He needn't have submitted that report.
- 1) He submitted that report because it was necessary.
 - 2) He didn't submit that report, but he should have.
 - 3) He submitted that report, but it wasn't necessary.
 - 4) He didn't submit that report because it wasn't necessary.

Part 3: Semi-Speaking (20 marks)

Directions: Choose the answer that completes the following dialogues.

56. I m afraid the radio was too loud”

“.....”

- 1) Certainly, do you want me to turn it off?
- 2) O.K I shall turn it out.
- 3) I’m sorry. Shall I turn it down?
- 4) All right. I’ll turn it over.

57. “Are you going to stay at the beach?”

“.....” I’ll let you know”

- 1) If I do stay
- 2) If I will stay
- 3) If I am staying
- 4) If I would stay

58. “Sunee is not interested in sports”

“Suda.....”

- 1) doesn’t either
- 2) is neither
- 3) neither is
- 4) is not either

59. At a meeting

“.....?”

“Pretty bad. It’s too hot and humid”

- 1) Are you enjoying your holyday
- 2) Do you like the weather today
- 3) How did it get so sick
- 4) How’s the weather this year

60. At a bus-stop.

“I miss my old car.....I had it for years.”

“Have you thought of getting a new one?”

- 1) I wish I hadn’t sold it
- 2) I wish I had a better one
- 3) I wish I hadn’t got it
- 4) I wish I had it repaired

61. On the street

“Have you found a good place to eat yet?”

“Yes. There’s a wonderful restaurant right down the street from the school.”

“.....”

“Yes. And the food is good too.”

- 1) Is it really like that?
- 2) Do they often go there?
- 3) Are the prices reasonable?
- 4) Do you like good food?

62. On a trip

“.....?”

“I think he has a flat tyre”

- 1) How many tyres do we have
- 2) What’s wrong with you
- 3) Which kind of tyre do we have
- 4) What’s the matter

63. At home

“You look very dressed up today”

“.....My mother is giving me a party.”

- 1) Today I’m having my fifteenth birthday.
- 2) Today I’m making a guest list
- 3) I’ve had a few dresses made
- 4) I don’t know how I look

64. At a clinic

“.....?”

“My lungs.”

- 1) What’s the problem like
- 2) How is the story
- 3) What’s the report about
- 4) How is your health

65. At an interview

“What does your father do?”

“.....”

- 1) He’s a very hard working man
- 2) He’s doing his work carefully
- 3) He’s the manager of a bank
- 4) He has a very large family

66. At an international guest house

“They are going to show us around the city tomorrow”

“.....”

“Thanks”

- 1) It's their pleasure
- 2) Have a good time
- 3) It takes half a day
- 4) Don't be too worried

67. On a bus

A: Did you see that schoolgirl who got off then?

B:.....?

A: She looked more like a boy than a girl.

- 1) Who did she look like
- 2) Which one do you mean
- 3) What did she look at
- 4) What about her

68. On the telephone?

A: Hello. Is Kay there?

B:

A: Oh, I didn't recognize your voice. Would you like to go to the movies tonight?

- 1) This is I
- 2) This is she speaking
- 3) Kay is my name
- 4) Yes, I am here

69. At a restaurant

Waiter: Good evening.....?

A: Yes, I think I'll have the steak cooked in red wine.

Waiter: I'm terribly sorry. We've run out if steak.

- 1) May I take your order now
- 2) Do you want anything to eat
- 3) Anything I can do for you
- 4) Do you like steak

70. At a bus-stop.

Stranger: Excuse me. Could you tell me the way to Jatujuck Park?

Bangkokian: Certainly. I'm going that way myself. Come with me.

Stranger:

- 1) I'll go with you
- 2) I'll follow you
- 3) That's very kind of you
- 4) That's just what I want

71. In a coffee shop

A: Hi! How have you been lately?

B:

A: Just fine. Oh, here comes a friend of mine. I want you to meet him.

- 1) Fine. Is this your friend
- 2) And how's the weather been
- 3) Not very well, Have you been ill too
- 4) Fine, thank you. And you

72. In a library

A: Do you mind if I sit down here?

B:

A: Thank you.

- 1) Yes, I mind
- 2) Not at all
- 3) Yes, I do
- 4) No, do you

73. At an interview

A: Do you live in Bangkok?

B: No, I'm from upcountry.

A: Oh, really?.....?

B: Saraburi.

- 1) Where do you go
- 2) Where are you from
- 3) Where is it
- 4) Which one

74. At the office

A: I'm looking for a house to rent.

B: ".....?"

A: We need three, I think.

- 1) How many do you need
- 2) Do you need any furniture
- 3) How many bedrooms do you need
- 4) Do you need a two-family house

75. At a meeting

A: There's a new picture at the Siam, isn't there?

B: Oh yes. I saw that one last week.

A:?

B: It wasn't bad it

- 1) How about it
- 2) What show did you go to
- 3) What was it about
- 4) What did you think of it

Part 4: Vocabulary (25 marks)

Directions: Choose the one word or phrase which would best keep the meaning of the original sentence if it were substituted for the underlined word.

76. Plato's teachings had a profound effect on Aristotle.

1) depth	3) affliction
2) affection	4) influence

77. The supervisor dictated a memo to her secretary.

1) letter	3) report
2) note	4) research paper

78. The Montforts have decided to take a cruise, so they went to the travel agency for some brochures.

1) questions	3) price lists
2) inquisition	4) pamphlets

79. The boundary between Canada and United States has been unfortified for over one hundred years.

1) border	3) water
2) bridge	4) diplomatic relations

80. While they were away on vacation, they allowed their mail to accumulate at the post office.

1) be delivered	3) get lost
2) pile up	4) be returned

81. The professor tried to stimulate interest in archaeology by taking his students on expeditions..

1) simulate	3) encourage
2) fake	4) diminish

82. The Chinese people worship their ancestors.

1) follies	3) forefathers
3) elders	4) heirs

83. Under the major's able leadership. The soldiers found safety.

1) guidance	3) flagship
2) intensity	4) ability

84. Lyndon Johnson succeeded John Kennedy as president of the United States.

1) overruled	3) followed
2) preceded	4) assisted

85. Exchanges of language and culture were a direct result of commerce.

1) embargo	3) stagnation
2) trade	4) schooling

86. That artist did not achieve acclaim because he was an imitator, not a creator.

1) a distorter	3) an originator
2) a copier	4) a burglar

87. The flowers on the table were a manifestation of the child's love for his mother.

1) a demonstration	3) a combination
2) an infestation	4) a satisfaction

88. In that organization, they place emphasis on mutual aid and cooperation.

1) reward	3) stress
2) work	4) pressure

89. Jan took many snapshots while on vacation in Europe.

1) notes	3) photos
2) gifts	4) clothes

90. The victors defined their terms to the conquered.

1) dictated	3) insinuated
2) wrote	4) forced

91. The speaker emphasized the need for cooperation in project that we were about to undertake.

1) accentuated	3) discussed
2) downplayed	4) displayed

ผนวก ง

กระดาษคำตอบ

ส่วนที่ 1 : กรุณากรอกข้อมูลภูมิหลังของท่านให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงเพื่อประโยชน์ต่อการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยต่อไป โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีผลใดใดต่อท่านทั้งสิ้น

เลขที่.....รหัสประจำตัว.....ชื่อ (พระ, สามเณร, นาย, นาง, นางสาว).....

อายุ.....ปี คณะ..... สาขาวิชา.....

วุฒิ ม.6 ป.ธ.5 ปวช. ปธ. 3 + ม.3 ป.บศ. อื่นๆ.....

จบจากโรงเรียน พระประวัชดิธรรมแผนกสามัญ ชื่อ.....

มัชฌิมสายสามัญ (ทั่วไป) ชื่อ.....

สำนักเรียน (วัด) ชื่อ.....

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) ชื่อ.....

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อื่นๆ.....

ปีที่จบการศึกษา พ.ศ.....

ส่วนที่ 2 : กรุณาทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวเลข 1 หรือ 2 หรือ 3 หรือ 4 ในแต่ละข้อที่ท่านคิดว่าเป็นช่องของคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ข้อ	1	2	3	4	ข้อ	1	2	3	4	ข้อ	1	2	3	4	ข้อ	1	2	3	4
1	1	2	3	4	26	1	2	3	4	51	1	2	3	4	76	1	2	3	4
2	1	2	3	4	27	1	2	3	4	52	1	2	3	4	77	1	2	3	4
3	1	2	3	4	28	1	2	3	4	53	1	2	3	4	78	1	2	3	4
4	1	2	3	4	29	1	2	3	4	54	1	2	3	4	79	1	2	3	4
5	1	2	3	4	30	1	2	3	4	55	1	2	3	4	80	1	2	3	4
6	1	2	3	4	31	1	2	3	4	56	1	2	3	4	81	1	2	3	4
7	1	2	3	4	32	1	2	3	4	57	1	2	3	4	82	1	2	3	4
8	1	2	3	4	33	1	2	3	4	58	1	2	3	4	83	1	2	3	4
9	1	2	3	4	34	1	2	3	4	59	1	2	3	4	84	1	2	3	4
10	1	2	3	4	35	1	2	3	4	60	1	2	3	4	85	1	2	3	4

11	1	2	3	4	36	1	2	3	4	61	1	2	3	4	86	1	2	3	4
12	1	2	3	4	37	1	2	3	4	62	1	2	3	4	87	1	2	3	4
13	1	2	3	4	38	1	2	3	4	63	1	2	3	4	88	1	2	3	4
14	1	2	3	4	39	1	2	3	4	64	1	2	3	4	89	1	2	3	4
15	1	2	3	4	40	1	2	3	4	65	1	2	3	4	90	1	2	3	4
16	1	2	3	4	41	1	2	3	4	66	1	2	3	4	91	1	2	3	4
17	1	2	3	4	42	1	2	3	4	67	1	2	3	4	92	1	2	3	4
18	1	2	3	4	43	1	2	3	4	68	1	2	3	4	93	1	2	3	4
19	1	2	3	4	44	1	2	3	4	69	1	2	3	4	94	1	2	3	4
20	1	2	3	4	45	1	2	3	4	70	1	2	3	4	95	1	2	3	4
21	1	2	3	4	46	1	2	3	4	71	1	2	3	4	96	1	2	3	4
22	1	2	3	4	47	1	2	3	4	72	1	2	3	4	97	1	2	3	4
23	1	2	3	4	48	1	2	3	4	73	1	2	3	4	98	1	2	3	4
24	1	2	3	4	49	1	2	3	4	74	1	2	3	4	99	1	2	3	4
25	1	2	3	4	50	1	2	3	4	75	1	2	3	4	100	1	2	3	4

ลงชื่อ.....ผู้กำกับห้องสอบ

หมายเหตุ : ขอความกรุณาผู้กำกับห้องสอบช่วยตรวจสอบข้อมูลในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ให้ครบถ้วนก่อนลงนาม

ภาคผนวก

- ราชนามสถาบันกลุ่มตัวอย่าง
- รายละเอียดแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานอังกฤษ
- แบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ
- กระดาษคำตอบ
- ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบวัด
- แบบประเมินแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบวัด

เกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพ

๑. ค่าความยากง่ายของแบบสอบวัด (p) มีค่าระหว่าง ๐.๒๐ – ๐.๘๐
๒. ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า ๐.๒๐ ขึ้นไป
๓. ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ด้วยสูตร KR-20 มีค่า ๐.๘๐ ขึ้นไป

ข้อที่	ยาก-ง่าย(p)	จำแนก (r)	เชื่อมั่น (r _{tt})
๑	๐.๔๕	๐.๕๐	๐.๘๒
๒	๐.๒๕	๐.๒๐	
๓	๐.๓๐	๐.๓๐	
๔	๐.๔๕	๐.๕๐	
๕	๐.๒๕	๐.๒๐	
๖	๐.๓๘	๐.๕๕	
๗	๐.๕๐	๐.๖๐	
๘	๐.๕๘	๐.๖๕	
๙	๐.๔๘	๐.๒๕	
๑๐	๐.๕๘	๐.๖๕	
๑๑	๐.๔๘	๐.๘๕	
๑๒	๐.๔๘	๐.๖๕	
๑๓	๐.๓๕	๐.๒๐	
๑๔	๐.๖๓	๐.๔๕	
๑๕	๐.๕๐	๐.๖๐	
๑๖	๐.๕๓	๐.๖๕	
๑๗	๐.๓๘	๐.๖๕	
๑๘	๐.๕๓	๐.๖๕	
๑๙	๐.๕๓	๐.๖๕	
๒๐	๐.๔๘	๐.๖๕	
๒๑	๐.๕๐	๐.๘๐	
๒๒	๐.๔๘	๐.๖๕	
๒๓	๐.๔๘	๐.๖๕	
๒๔	๐.๔๕	๐.๖๐	
๒๕	๐.๔๓	๐.๕๕	
๒๖	๐.๔๘	๐.๕๕	
๒๗	๐.๓๕	๐.๖๐	
๒๘	๐.๕๓	๐.๓๕	
๒๙	๐.๔๕	๐.๖๐	
๓๐	๐.๕๐	๐.๖๐	
๓๑	๐.๓๘	๐.๓๕	

ខ្លឹមសារ	ប្រភេទ-រូប(p)	ចំនួន (r)	ចំនួន (r _n)
៣២	០.៥០	០.៣០	០.៧២
៣៣	០.៤៣	០.៧៥	
៣៤	០.៥០	០.៤០	
៣៥	០.៤៧	០.៤៥	
៣៦	០.៥៣	០.៥៥	
៣៧	០.៤០	០.៦០	
៣៨	០.៥៣	០.៥៥	
៣៩	០.៤៥	០.៥០	
៤០	០.៤៣	០.៤៥	
៤១	០.៤៧	០.៤៥	
៤២	០.៥០	០.៥០	
៤៣	០.៥០	០.៣០	
៤៤	០.៦០	០.៤០	
៤៥	០.៤៣	០.៤៥	
៤៦	០.៥៥	០.៦០	
៤៧	០.៤០	០.៣០	
៤៨	០.៥៥	០.៥០	
៤៩	០.៥០	០.៥០	
៥០	០.៤៥	០.២០	
៥១	០.៥០	០.៣០	
៥២	០.៤៣	០.២៥	
៥៣	០.៥៥	០.៤០	
៥៤	០.៥០	០.៣០	
៥៥	០.៥០	០.២០	
៥៦	០.៤៣	០.៣៥	
៥៧	០.៥៣	០.២៥	
៥៨	០.៥៣	០.៤៥	
៥៩	០.៤៣	០.៣៥	
៦០	០.៥០	០.៣០	
៦១	០.៤០	០.៣០	
៦២	០.៥៥	០.៣០	
៦៣	០.៤៥	០.៥០	
៦៤	០.៥៥	០.២០	
៦៥	០.៤០	០.៣០	
៦៦	០.៥៣	០.២៥	
៦៧	០.៣០	០.២០	
៦៨	០.៥៥	០.៤០	
៦៩	០.៤៥	០.៤០	

ខ្លឹមសារ	ប្រភេទ-រយៈពេល(p)	ចំនួនប្រាក់ (r)	ចំនួន (r _n)
៧០	០.៤៨	០.២៥	០.៨២
៧១	០.៣៣	០.៥៥	
៧២	០.៤៨	០.៣៥	
៧៣	០.៤៣	០.៤៥	
៧៤	០.៤៣	០.០៥	
៧៥	០.៣៣	០.៣៥	
៧៦	០.៣៣	០.៣៥	
៧៧	០.៤៥	០.៥០	
៧៨	០.៣៣	០.២៥	
៧៩	០.៦០	០.២០	
៨០	០.៣៥	០.៤០	
៨១	០.៣៥	០.៤០	
៨២	០.៣៥	០.២០	
៨៣	០.៤៨	០.៣៥	
៨៤	០.៣៥	០.៤០	
៨៥	០.៣៣	០.៣៥	
៨៦	០.៤០	០.៥០	
៨៧	០.៥៣	០.៣៥	
៨៨	០.៤៨	០.៥៥	
៨៩	០.២៣	០.២៥	
៩០	០.៦៨	០.២៥	
៩១	០.៦០	០.២០	
៩២	០.៣០	០.២០	
៩៣	០.៥០	០.៥០	
៩៤	០.២៣	០.២៥	
៩៥	០.៦៣	០.២៥	
៩៦	០.៣០	០.៣០	
៩៧	០.៥៨	០.២៥	
៩៨	០.៣០	០.៤០	
៩៩	០.៦៥	០.៣០	
១០០	០.២០	០.៣០	

ผนวก ฉ

แบบประเมินแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ
(Evaluation Form for MCU-Test of English Proficiency)

คำชี้แจง : กรุณาพิจารณาแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษโดยภาพรวม และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงหนึ่งช่องเท่านั้น เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบในแต่ละด้านตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ก. ด้านความเป็นปรนัย (Objectivity)

Table with 2 main columns: รายการประเมิน (Evaluation Item) and ระดับคุณภาพ (Quality Level). The quality level is further divided into five categories: มากที่สุด (Very High), มาก (High), ปานกลาง (Medium), น้อย (Low), and น้อยที่สุด (Very Low). Three evaluation items are listed regarding readability and clarity.

ข. ด้านความตรง (Validity)

Table with 2 main columns: รายการประเมิน (Evaluation Item) and ระดับคุณภาพ (Quality Level). The quality level is further divided into five categories: มากที่สุด (Very High), มาก (High), ปานกลาง (Medium), น้อย (Low), and น้อยที่สุด (Very Low). One evaluation item is listed regarding content validity.

Table with 2 main columns: รายการประเมิน (Evaluation Item) and ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert Opinion Level). The opinion level is divided into three categories: เห็นด้วย (+1) (Agree), ไม่แน่ใจ (0) (Doubt), and ไม่เห็นด้วย (-1) (Disagree). One evaluation item is listed regarding construct validity.

ข้อเสนอแนะ :

Series of horizontal dotted lines for providing feedback or suggestions.

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ : สามารถเขียนข้อปรับแก้ลงในแบบสอบวัดได้

ผนวก ก

รายนามสถาบันกลุ่มตัวอย่าง

สถาบัน	ที่อยู่
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	วัดมหาธาตุ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กทม 10200
วิทยาเขตเชียงใหม่	วัดสวนดอก ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200
วิทยาเขตขอนแก่น	วัดธาตุ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
วิทยาเขตนครราชสีมา	ต.หัวทะเล อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000
วิทยาเขตอุบลราชธานี	ต.กระโสม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
วิทยาเขตแพร่	วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
วิทยาเขตสุรินทร์	ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆสนครปฐม	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุทธาราม ต.มหาสวัสดิ์ อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
วิทยาลัยสงฆ์เลย	วัดศรีวิชัยนาราม ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย 42000
วิทยาลัยสงฆ์นครพนม	วัดพระธาตุพนมวรมหาวิหาร ต.พระธาตุพนม อ.ธาตุพนม จ.นครพนม 48110
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน	192 หมู่ 2 บ้านสันตันทอง ต.ต้นธง อ.เมือง จ.ลำพูน 51000
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์	วัดนครสวรรค์ ต.ปากน้ำโพธิ์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช	วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
ห้องเรียนวิทยาเขตสุรินทร์	วัดพระพุทธบาทเขากระโดง ต.เสม็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์	วัดไพโรสถ์ศึกษาคาราม ต.หล่มสัก อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ 67110
ห้องเรียนวิทยาเขตแพร่	วัดบุญวาทย์วิหา ต.หัวเวียง อ.เมือง จ.ลำปาง 52000
ห้องเรียนวิทยาเขตอุบลราชธานี	วัดสระกำแพงใหญ่ ต.สระกำแพงใหญ่

สถาบัน	ที่อยู่
	อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ 33120
ห้องเรียนวิทยาเขตนครศรีธรรมราช จังหวัดปัตตานี	ถ.โรงเหล้าสายข ต.รูสะมิแล อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000
ห้องเรียนวิทยาเขตนครศรีธรรมราช	วัดพัฒนาราม ต.ตลาด อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์	วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000
ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์	วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี 71000
ห้องเรียนวิทยาเขตพะเยา	วัดพระแก้ว ต.เวียง อ.เมือง จ.เชียงราย 57000

ผนวก ข

รายละเอียดแบบสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (MCU-TEP)

(ตามสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔)

ขอบเขตเนื้อหา

๑. การอ่าน (Reading)

เป็นการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่อง หัวข้อ ใจความสำคัญ ความหมายคำศัพท์จากบริบท รายละเอียด สรรพนามที่อ้างอิง และการตีความ ภายใต้หัวข้อเรื่องทั่วไปที่อยู่ในความสนใจทั้งในอดีตและปัจจุบัน

๒. การเขียน (Semi-Writing)

เป็นการวัดความสามารถในการเขียนโดยอ้อม ในเรื่องการสร้างประโยคภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และการระบุประโยคที่มีความหมายเหมือนกันกับประโยคที่กำหนดให้

๓. การพูด (Semi-Speaking)

เป็นการวัดความสามารถในการพูดโดยอ้อมในเรื่องความเข้าใจในการใช้ภาษาในการพูด การปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารข้อมูล ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์หรือบริบทที่กำหนดให้

๔. คำศัพท์ (Vocabulary)

เป็นการวัดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝงตามบริบท

จำนวนข้อสอบ ๑๐๐ ข้อ

ชนิดข้อสอบ แบบหลายตัวเลือก โดยมี ๔ ตัวเลือก
ซึ่งผู้ตอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

เวลา ๒ ชั่วโมง

กลุ่มเป้าหมาย นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ทุกคณะ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
จำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ รูป/คน

ลักษณะแบบสอบวัด

เนื้อหา / วัตถุประสงค์	จำนวน ข้อสอบ	ค่าน้ำหนัก
๑. การอ่าน -สามารถระบุหัวข้อเรื่องที่อ่านได้ (๕ ข้อ) -สามารถระบุใจความสำคัญของบทอ่านได้ (๑ ข้อ) -สามารถระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบทในบทอ่านได้ (๑๐ ข้อ) -สามารถระบุรายละเอียดของบทอ่านได้ (๑๔ ข้อ) -สามารถระบุค่านามที่สรรพนามอ้างอิงถึงในบทอ่านได้ (๒ ข้อ) -สามารถตีความเรื่องที่อ่านได้ (๑ ข้อ)	๓๕	๓๕%
๒. การเขียน -สามารถสร้างประโยคให้สมบูรณ์ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้ (๑๐ ข้อ) -สามารถระบุประโยคที่มีความหมายเหมือนกันกับประโยคที่กำหนดให้ได้ (๑๐ ข้อ)	๒๐	๒๐%
๓. การพูด -สามารถระบุคำพูดที่ควรใช้ในสถานการณ์หรือบริบทที่กำหนดได้ (๒๐ ข้อ)	๒๐	๒๐%
๔. คำศัพท์ -สามารถระบุความหมายของคำศัพท์ตามบริบทได้ (๒๕ ข้อ)	๒๕	๒๕%
รวม	๑๐๐	๑๐๐%